

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 316

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

55. évfolyam

2012. november 14.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1024/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (az IMI-rendelet) ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 12
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1026/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a halállományok megőrzésére irányuló, a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok esetében alkalmazandó egyes intézkedésekről 34
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1027/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a 726/2004/EK rendeletnek a farmakovigilancia tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 38
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1028/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek az egységes támogatási rendszer és a szőlőtermesztők támogatása tekintetében történő módosításáról 41
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1029/2012/EU rendelete (2012. október 25.) Pakisztán számára vészhelyzeti autonóm kereskedelmi preferenciák bevezetéséről 43

Ár: 4 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1024/2012/EU RENDELETE

(2012. október 25.)

a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (az IMI-rendelet)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A belső piacon az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását szabályozó egyes uniós jogi aktusok alkalmazása szükségessé teszi, hogy a tagállamok hatékonyabban működjenek együtt, és információt cseréljenek egymással és a Bizottsággal. Mivel ezek a jogi aktusok gyakran nem határozzák meg részletesen az információcsere gyakorlati végrehajtásának módját, megfelelő gyakorlati intézkedésekre van szükség.
- (2) A belső piaci információs rendszer (a továbbiakban: az IMI) a Bizottság által a tagállamok közreműködésével együtt kidolgozott, az interneten keresztül elérhető szoftveralkalmazás, amelynek célja, hogy a határokon átnyúló információcserét és a kölcsönös segítségnyújtást megkönnyítő, központosított kommunikációs mechanizmus biztosításával segítséget nyújtson a tagállamoknak az uniós jogi aktusokban az információcserére vonatkozó követelmények gyakorlati végrehajtásához. Az IMI különösen segíti az illetékes hatóságokat a másik tagállamban lévő partnerhatóság azonosításában, az információk – ideértve a személyes adatokat is – egységesített eljárások

alján történő cseréjének véghezvitelében, valamint a nyelvi akadályok előre meghatározott és lefordított munkafolyamatok alkalmazása révén való leküzdésében. A Bizottságnak, amennyiben lehetséges, további olyan rendelkezésre álló fordítási funkciókkal kell ellátnia az IMI felhasználóit, amelyek kielégítik azok igényeit, megfelelnek az IMI keretében folytatott információcsere biztonsági és titoktartási követelményeinek, és amelyek ésszerű áron biztosíthatók.

- (3) A nyelvi akadályok leküzdése érdekében az IMI-nek elvben az Unió valamennyi hivatalos nyelvén rendelkezésre kell állnia.
- (4) Az IMI-nek a belső piac működésének javítására kell irányulnia, mégpedig azáltal, hogy olyan hatékony és felhasználóbarát eszközt biztosít, amely a tagállamok egymás közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti igazgatási együttműködésének végrehajtását szolgálja, és így megkönnyíti az e rendelet mellékletében felsorolt uniós jogi aktusok alkalmazását.
- (5) „Az egységes piac jobb irányítása nagyobb fokú adminisztratív együttműködés révén: Stratégia a belső piaci információs rendszer (IMI) kiterjesztésére és fejlesztésére” című 2011. február 21-i közleményében a Bizottság az IMI más uniós jogi aktusokra való lehetséges kiterjesztésének tervét vázolja fel. Az „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez – Együtt egy újfajta növekedésért” című, 2011. április 13-i bizottsági közlemény hangsúlyozza az IMI fontosságát a résztvevők közötti – többek között helyi szintű – együttműködés erősítése tekintetében, hozzájárulva ezzel az egységes piac jobb irányításához. Ezért szükséges az IMI szilárd jogi keretének és az IMI hatékony működését biztosító közös szabályoknak a létrehozása.

- (6) Amennyiben egy uniós jogi aktus valamely rendelkezésének alkalmazása személyes adatok cseréjét teszi szükségessé a tagállamok között, és meghatározza azok feldolgozásának célját, az ilyen rendelkezést – figyelemmel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. és 52. cikkében meghatározott feltételekre is – megfelelő

⁽¹⁾ HL C 43., 2012.2.15., 14. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. szeptember 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. október 4-i határozata.

jogalapnak kell tekinteni a személyes adatok feldolgozásához. Az IMI-t elsősorban olyan információk cseréjéhez – ideértve a személyes adatokat is – használt eszköznek kell tekinteni, amely egyébként más eszközök – ideértve a postai levelet, a fax vagy az elektronikus levelet – használatával történne valamely, a tagállamok hatóságai és szervei számára az uniós jogi aktusokban előírt jogi kötelezettség alapján. Az IMI-ben átadott személyes adatok kizárólag olyan célból gyűjthetők, dolgozhatók és használhatók fel, amelyek összhangban vannak az eredeti adatgyűjtés céljával, és az ilyen adatokra megfelelő biztosítékoknak kell vonatkozniuk.

- (7) A beépített adatvédelem elve alapján az IMI-t az adatvédelmi jogszabályok által támasztott követelmények figyelembevételével fejlesztették ki, és az kezdettől fogva megfelel az adatvédelmi szempontoknak, különösen az IMI-ben átadott személyes adatokhoz való hozzáférés korlátozása miatt. Az IMI ezáltal lényegesen magasabb szintű védelmet és biztonságot kínál, mint az információcsere egyéb módszerei, például a postai levél, a telefon, a fax vagy az elektronikus levél.
- (8) A tagállamok egymás közötti, valamint a Bizottsággal folytatott, elektronikus úton történő igazgatási együttműködésének meg kell felelnie a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾, továbbá a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályoknak. A 95/46/EK irányelv és a 45/2001/EK rendelet szerinti fogalom meghatározásokat e rendelet tekintetében is alkalmazni kell.
- (9) A Bizottság biztosítja és kezeli az IMI szoftverét és informatikai infrastruktúráját, biztosítja az IMI biztonságát, igazgatja a nemzeti IMI-koordinátorok hálózatát, valamint részt vesz az IMI-felhasználók képzésében és a számukra történő technikai segítségnyújtásban. Ennek érdekében célszerű, hogy a Bizottság csak azokhoz a személyes adatokhoz rendelkezzen hozzáféréssel, amelyek feltétlenül szükségesek az e rendeletben meghatározott feladatkörébe tartozó feladatainak – például a nemzeti IMI-koordinátorok regisztrálásának – ellátásához. A Bizottságnak hozzáféréssel kell rendelkeznie személyes adatokhoz az IMI-ben zárolt olyan adatok – egy másik IMI-szereplő kérésére történő – lehívásakor is, amelyekhez az adatalany hozzáférést kért. Elő kell írni továbbá, hogy a Bizottság az IMI-ben folytatott igazgatási együttműködés keretében átadott személyes adatokhoz csak abban az esetben férhessen hozzá, ha valamely uniós jogi aktus szerepet biztosít a Bizottságnak az ilyen együttműködésben.
- (10) Az átláthatóság – különösen az adatalanyok esetében való – biztosítása érdekében e rendelet mellékletében fel kell sorolni az uniós jogi aktusok azon rendelkezéseit, amelyek tekintetében az IMI-t használni kell.

- (11) A technikai megvalósíthatóság és az IMI-re gyakorolt átfogó hatás figyelembevételével a jövőben sor kerülhet az IMI olyan más területekre történő kiterjesztésére, ahol költséghatékony és felhasználóbarát módon elősegítheti valamely uniós jogi aktus eredményes végrehajtásának biztosítását. A Bizottságnak el kell végeznie a szükséges vizsgálatokat annak megállapítása érdekében, hogy a rendszer technikailag alkalmas-e bármilyen tervezett kiterjesztésre. Az IMI további uniós jogi aktusokra való kiterjesztéséről rendes jogalkotási eljárás keretében kell határozni.
- (12) Mielőtt döntés születne arról, hogy az IMI-t kiterjesszék-e új területekre, a kísérleti projektek hasznosak annak megvizsgálására, hogy indokolt-e az IMI kiterjesztése, valamint arra, hogy hozzáigazítsák a technikai funkciókat és az eljárási szabályokat az IMI-felhasználók igényeihez. Annak biztosítása érdekében, hogy a kísérleti projekt tükrözze az IMI-felhasználók igényeit, és teljes mértékben megfeleljen a személyes adatok feldolgozására vonatkozó rendelkezéseknek, teljes mértékben be kell vonni a tagállamokat annak eldöntésébe, hogy mely uniós jogi aktusokra vonatkozzon a kísérleti projekt, továbbá a kísérleti projekt szabályainak meghatározásába. E szabályokat minden egyes kísérleti projekt esetében külön kell meghatározni.
- (13) E rendelet rendelkezései nem akadályozhatják a tagállamokat és a Bizottságot abban, hogy személyes adatok feldolgozásával nem járó információcsere esetében az IMI használata mellett döntsének.
- (14) E rendeletben meg kell határozni az IMI igazgatási együttműködés céljából történő használatára vonatkozó szabályokat, ami magában foglalhatja többek között a közvetlen információcserét, a bejelentési eljárásokat, a riasztási mechanizmusokat, a kölcsönös segítségnyújtási megállapodásokat és a problémamegoldást.
- (15) E rendelet nem érintheti a tagállamok annak eldöntésére vonatkozó jogát, hogy mely nemzeti hatóságok teljesítsék az e rendeletből eredő kötelezettségeket. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy belső közigazgatási szervezetükhöz igazítsák az IMI-hez kapcsolódó feladatokat és hatásköröket, valamint hogy figyelembe vegyék valamely adott IMI-munkafolyamat sajátos igényeit. A tagállamoknak arra is lehetőséget kell kapniuk, hogy további IMI-koordinátorokat jelöljenek ki a nemzeti IMI-koordinátori feladatok egyedül vagy más koordinátorokkal közösen történő ellátására a belső piac egy adott területe, valamely közigazgatási ág vagy földrajzi régió tekintetében, vagy egyéb szempont alapján. A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot az általuk kijelölt IMI-koordinátorokról, de nem kötelezhetők arra, hogy további IMI-koordinátorokat is külön megjelöljenek az IMI-ben, amennyiben ez az IMI megfelelő működéséhez nem szükséges.
- (16) Annak érdekében, hogy az IMI révén hatékony igazgatási együttműködés jöjjön létre, a tagállamoknak és a Bizottságnak gondoskodniuk kell arról, hogy IMI-szereplőik rendelkezzenek az e rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges forrásokkal.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

- (17) Jóllehet az IMI alapvetően az illetékes hatóságok közötti igazgatási együttműködést szolgáló, a nyilvánosság számára nem hozzáférhető kommunikációs eszköz, olyan technikai eszközök kifejlesztésére lehet szükség, amelyek lehetővé teszik külső szereplők, például polgárok, vállalkozások és szervezetek számára, hogy információnyújtás és adatlehívás céljából kapcsolatba lépjenek az illetékes hatóságokkal, valamint hogy adatalányként gyakorolhassák az erre vonatkozó jogaikat. Ezeknek a technikai eszközöknek az adatvédelem megfelelő biztosítására is ki kell terjedniük. A magas fokú biztonság megvalósítása érdekében bármely ilyen nyilvános felület úgy kell kifejlesztetni, hogy az a kizárólag az IMI-felhasználók által hozzáférhető IMI-től technikailag teljesen el legyen különítve.
- (18) A „SOLVIT” – belső piaci problémamegoldó hálózat alkalmazásának alapelveiről szóló 2001. december 7-i bizottsági ajánlással ⁽¹⁾ (SOLVIT-ajánlás) összhangban az IMI-nek a SOLVIT-hálózat technikai támogatására való alkalmazása nem érintheti a tagállamok önkéntes vállalkozásán alapuló SOLVIT-eljárás nem hivatalos jellegét. Annak érdekében, hogy a SOLVIT-hálózat továbbra is a jelenlegi működési keretek között láthassa el feladatait, a nemzeti IMI-koordinátor feladatai közül egyet vagy többet a SOLVIT-központokra lehet ruházni feladatkörükkel összhangban, hogy azok a nemzeti IMI-koordinátortól függetlenül működhessenek. A személyes adatok és bizalmas információk SOLVIT-eljárások keretében történő feldolgozása során az e rendeletben meghatározott valamennyi biztosítékot érvényesíteni kell anélkül, hogy ez a SOLVIT-ajánlás nem kötelező jellegét érintené.
- (19) Jóllehet az IMI-nek része egy, a felhasználók rendelkezésére álló, internet alapú felület, bizonyos esetekben és az érintett tagállam kérésére indokolt lehet olyan technikai megoldásokat mérlegelni, amelyekkel az adatok közvetlenül továbbíthatók a nemzeti rendszerekből az IMI-be, amennyiben ilyen nemzeti rendszereket – különösen a bejelentési eljárások tekintetében – már kifejlesztettek. Az ilyen technikai megoldások bevezetését a megvalósíthatóságuk, a költségek és a várható előnyök értékelésétől kell függővé tenni. Az említett megoldások nem érinthetik a meglévő struktúrákat és a hatáskörök nemzeti rendjét.
- (20) Amennyiben a tagállamok a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ szerinti eljárás alkalmazásával teljesítették a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 15. cikkének (7) bekezdésében megállapított értesítési kötelezettségüket, nem kötelezhetők arra, hogy ugyanazt az értesítést az IMI-n keresztül is elküldjék.
- (21) Az IMI-ben zajló információcsere a tagállami hatóságok kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi kötelezett-
- ségéből következik. Ha valamely illetékes hatóság egy másik tagállamtól az IMI-n keresztül információt kap, a belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében az a közigazgatási eljárásban bizonyító erejű, függetlenül attól, hogy másik tagállamból származik, vagy hogy átadása elektronikus úton történt, és azt az említett illetékes hatóságnak ugyanúgy kell kezelnie, mint a saját tagállamból származó hasonló dokumentumot.
- (22) A magas színvonalú adatvédelem biztosítása érdekében meg kell állapítani az IMI-ben kezelt személyes adatok megőrzésére vonatkozó maximális időtartamot. Az említett időszakok hosszának megállapításakor azonban kellően figyelembe kell venni az IMI-rendszer megfelelő működésének szükségességét, valamint az adatalányok azon jogát, hogy jogaikat maradéktalanul gyakorolhassák, például akként, hogy egy határozat elleni fellebbezés érdekében bizonyítékot kapnak arról, hogy információcsere került sor. Mindazonáltal a megőrzési időszak nem lehet hosszabb az e rendelet célkitűzéseinek megvalósításához szükséges időtartamnál.
- (23) Lehetővé kell tenni az IMI-felhasználók nevének és elérhetőségi adatainak az e rendelet célkitűzéseinek megfelelő célból történő feldolgozását, ideértve a rendszer IMI-koordinátorok és Bizottság általi használatának nyomon követését, kommunikációs, képzési, illetve a tájékoztatást célzó kezdeményezéseket, valamint a belső piaci igazgatási együttműködésre vagy kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó információk gyűjtését.
- (24) Az európai adatvédelmi biztosnak – többek között a nemzeti adatvédelmi hatóságokkal fenntartott kapcsolatok révén – nyomon kell követnie e rendelet alkalmazását és törekednie kell e rendelet alkalmazásának biztosítására, ideértve az adatbiztonságra vonatkozó rendelkezéseket is.
- (25) Az IMI működése és az e rendelet alkalmazása hatékony ellenőrzésének és az ezekre vonatkozó jelentéstételnek a biztosítása érdekében a tagállamoknak a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk a releváns információkat.
- (26) Az adatalányokat tájékoztatni kell a személyes adataiknak az IMI-ben történő feldolgozásáról, valamint arról, hogy e rendeletnek és a 95/46/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályoknak megfelelően joguk van a velük kapcsolatos adatokhoz való hozzáféréshez, valamint a pontatlan adatok helyesbítésére és a jogtalanul feldolgozott adatok törlésére.
- (27) Annak érdekében, hogy a tagállamok illetékes hatóságai számára lehetséges legyen az igazgatási együttműködésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések végrehajtása és az IMI révén történő hatékony információcsere, gyakorlati intézkedések megállapítására lehet szükség ezen információcserét illetően. Ezeket az intézkedéseket a Bizottságnak kell elfogadnia külön végrehajtási jogi aktus formájában a mellékletben felsorolt egyes uniós jogi aktusok, vagy az igazgatási együttműködési eljárás egyes típusai tekintetében. A gyakorlati intézkedéseknek ki kell terjedniük

⁽¹⁾ HL L 331., 2001.12.15., 79. o.

⁽²⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

⁽³⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

azokra a lényeges technikai funkciókra és eljárási szabályokra, amelyek a vonatkozó igazgatási együttműködési eljárások IMI-n keresztüli végrehajtásához szükségesek. A Bizottságnak biztosítania kell az IMI-hez szükséges szoftver és informatikai infrastruktúra karbantartását és fejlesztését.

- (28) A kellő átláthatóságnak az adatalányok számára való biztosítása érdekében közzé kell tenni az IMI-n belüli igazgatási együttműködési eljárásokhoz kapcsolódó, előre meghatározott munkafolyamatokat, a kérdés- és válaszsorokat, a formanyomtatványokat, valamint az egyéb intézkedéseket.
- (29) Amennyiben a tagállamok a 95/46/EK irányelv 13. cikkével összhangban korlátozásokat vagy kivételeket vezetnek be az adatalányok jogai tekintetében, az ilyen korlátozásokra vagy kivételekre vonatkozó tájékoztatást közzé kell tenni az adatalányok számára biztosítandó teljes átláthatóság érdekében. Ezeknek a korlátozásoknak vagy kivételeknek indokoltnak és a kitűzött céllal arányosnak kell lenniük és figyelemmel kell lenniük a megfelelő garanciákra.
- (30) Amennyiben az Unió és harmadik országok között olyan nemzetközi megállapodások megkötésére kerül sor, amelyek az e rendelet mellékletében felsorolt uniós jogi aktusokban foglalt rendelkezések alkalmazására is kiterjednek, lehetővé kell tenni az IMI-szereplők harmadik országbeli partnereinek az IMI által támogatott igazgatási együttműködési eljárásokban való részvételét, amennyiben megállapítást nyert, hogy az érintett harmadik ország a személyes adatok 95/46/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban álló, megfelelő szintű védelmét biztosítja.
- (31) A belső piaci információs rendszernek (IMI) a személyes adatok védelme tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2007. december 12-i 2008/49/EK bizottsági határozatot⁽¹⁾ hatályon kívül kell helyezni. A belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv VI. fejezete alapján, a tagállamok közötti, elektronikus úton történő információcserével kapcsolatos gyakorlati intézkedések megállapításáról szóló, 2009. október 2-i 2009/739/EK bizottsági határozatot⁽²⁾ továbbra is alkalmazni kell olyan kérdések esetében, amelyek a 2006/123/EK irányelv szerinti információcseréhez kapcsolódnak.
- (32) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (33) Az IMI működéséről szóló, az IMI-ből nyert statisztikai adatokon és más vonatkozó adatokon alapuló éves jelen-

tésben meg kell vizsgálni a tagállamok e rendelet hatékony alkalmazására vonatkozó teljesítményét. A tagállamok teljesítményét többek között az átlagos válaszadási idő alapján kell megítélni a gyors és jó minőségű válaszok biztosítása érdekében.

- (34) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az IMI igazgatási együttműködésre történő alkalmazására vonatkozó szabályok meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért annak léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (35) A 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban sor került az európai adatvédelmi biztossal folytatandó konzultációra, és a biztos 2011. november 22-én véleményt⁽⁴⁾ nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet meghatározza a belső piaci információs rendszer (a továbbiakban: az IMI) alkalmazására vonatkozó szabályokat a tagállamok illetékes hatóságainak egymás közötti, valamint a tagállamok illetékes hatóságai és a Bizottság közötti igazgatási együttműködés tekintetében, ideértve a személyes adatok feldolgozását is.

2. cikk

Az IMI létrehozása

E rendelettel hivatalosan létrejön a belső piaci információs rendszer.

3. cikk

Hatály

(1) Az IMI-t a tagállamok egymás közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti igazgatási együttműködést igénylő – ideértve a személyes adatok átadását is –, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 26. cikkének (2) bekezdése szerinti belső piacra vonatkozó uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges, a tagállamok illetékes hatóságai közötti, valamint a tagállamok illetékes hatóságai és a Bizottság közötti igazgatási együttműködés tekintetében kell alkalmazni. Ezen uniós jogi aktusok felsorolása a mellékletben található.

(2) E rendelet egyetlen rendelkezése sem bír olyan hatással, amely a nem kötelező erejű uniós jogi aktusok rendelkezéseit kötelezővé tenné.

⁽¹⁾ HL L 13., 2008.1.16., 18. o.

⁽²⁾ HL L 263., 2009.10.7., 32. o.

⁽³⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽⁴⁾ HL C 48., 2012.2.18., 2. o.

4. cikk

Az IMI kiterjesztése

(1) A Bizottság kísérleti projektek keretében értékelheti, hogy az IMI hatékony eszköz lenne-e a mellékletben fel nem sorolt uniós jogi aktusok igazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtására. A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el annak meghatározása érdekében, hogy a kísérleti projektek az uniós jogi aktusok mely rendelkezéseire vonatkoznak, valamint minden egyes projekt szabályainak, különösen a vonatkozó igazgatási együttműködési rendelkezések végrehajtásához szükséges alapvető technikai funkcióknak és eljárási szabályoknak a meghatározására. Az említett végrehajtási jogi aktust a 24. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság a kísérleti projekt eredményeinek értékelését – ideértve az adatvédelmi kérdéseket és a hatékony fordítási funkciókat – benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az említett értékelést adott esetben a melléklet arra irányuló módosítására vonatkozó jogalkotási javaslat kísérheti, hogy az IMI alkalmazása az uniós jogi aktusok érintett rendelkezéseire is kiterjedjen.

5. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 95/46/EK irányelv és a 45/2001/EK rendelet fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

Ezenkívül a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „IMI”: a Bizottság által biztosított elektronikus eszköz a tagállamok illetékes hatóságainak egymás közötti, valamint a tagállamok illetékes hatóságai és a Bizottság közötti igazgatási együttműködés megkönnyítésére;
- b) „igazgatási együttműködés”: a tagállamok illetékes hatóságainak egymás közötti, vagy a tagállamok illetékes hatóságai és a Bizottság közötti, az uniós jogszabályok jobb alkalmazása érdekében folytatott együttműködése információcsere és -feldolgozás révén – ideértve a bejelentéseket és a riasztásokat is – vagy kölcsönös segítségnyújtás révén, ideértve a problémamegoldást is;
- c) „belső piaci terület”: a belső piac jogalkotási vagy funkcionális területe az EUMSZ 26. cikke (2) bekezdésének értelmében, amely területen az IMI-t az e rendelet 3. cikkének megfelelően használják;
- d) „igazgatási együttműködési eljárás”: az IMI számára biztosított, előre meghatározott munkafolyamat, amely lehetővé teszi, hogy az IMI-szereplők strukturált módon lépjenek kapcsolatba és kommunikáljanak egymással;
- e) „IMI-koordinátor”: a valamely tagállam által az IMI e rendeletnek megfelelő, hatékony működéséhez szükséges támogatási feladatok végrehajtására kijelölt szerv;
- f) „illetékes hatóság”: nemzeti, regionális vagy helyi szinten létrehozott és az IMI-ben regisztrált szerv, amely egy vagy több belső piaci területen a nemzeti jog vagy a mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok alkalmazása tekintetében meghatározott hatáskörrel rendelkezik;

g) „IMI-szereplők”: az illetékes hatóságok, az IMI-koordinátorok és a Bizottság;

h) „IMI-felhasználó”: valamely IMI-szereplő által felhatalmazott természetes személy, akit az említett IMI-szereplő nevében az IMI-ben regisztráltak;

i) „külső szereplő”: az IMI-felhasználóktól eltérő természetes vagy jogi személy, aki/amely kizárólag külön technikai eszközök révén használhatja az IMI-t, az e célra biztosított, előre meghatározott külön munkafolyamattal összhangban;

j) „zárolás”: technikai eszközök alkalmazása, amelynek révén a személyes adatok az IMI szokásos felületén keresztül elérhetatlenné válnak az IMI-felhasználók számára;

k) „hivatalos lezárás”: az IMI keretében valamely igazgatási együttműködési eljárás lezárása céljából biztosított technikai eszköz alkalmazása.

II. FEJEZET

AZ IMI-HEZ KAPCSOLÓDÓ FELADAT- ÉS HATÁSKÖRÖK

6. cikk

IMI-koordinátorok

(1) Minden tagállam kijelöl egy nemzeti IMI-koordinátort, amelynek feladatai többek között a következők:

- a) regisztrálja az IMI-koordinátorokat és az illetékes hatóságokat vagy hitelesíti regisztrációjukat;
- b) fő kapcsolattartó pont szerepét tölti be az IMI-hez kapcsolódó kérdésekben a tagállamok IMI-szereplői számára, ideértve a személyes adatok e rendeletnek megfelelő védelmével kapcsolatos szempontokra vonatkozó tájékoztatást;
- c) kapcsolatot tart a Bizottsággal az IMI-vel kapcsolatos kérdésekben, ideértve a személyes adatok e rendeletnek megfelelő védelmével kapcsolatos szempontokra vonatkozó tájékoztatást;
- d) ismereteket, képzést és támogatást nyújt a tagállamok IMI-szereplői számára, ideértve az alapvető technikai segítségnyújtást is;
- e) hatáskörének keretein belül biztosítja az IMI hatékony működését, ideértve az igazgatási együttműködésre irányuló megkeresésekre a tagállamok IMI-szereplői által időben és megfelelő módon adandó válaszok biztosítását.

(2) Az (1) bekezdésben említett valamely feladat ellátására – belső közigazgatási szerkezetének megfelelően – minden tagállam kijelölhet további egy vagy több IMI-koordinátort.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és a (2) bekezdéssel összhangban kijelölt IMI-koordinátorokról és a koordinátorok hatáskörébe tartozó feladatokról. Ezeket az információkat a Bizottság továbbítja a többi tagállamnak.

(4) Valamennyi IMI-koordinátor eljárhat illetékes hatóságként. Ebben az esetben az IMI-koordinátor az illetékes hatóságot megillető hozzáférési jogokkal rendelkezik. IMI-szereplőként végzett saját adatfeldolgozási tevékenysége tekintetében minden IMI-koordinátor adatkezelő.

7. cikk

Illetékes hatóságok

(1) Az IMI keretében történő együttműködés során az illetékes hatóságok – az igazgatási együttműködési eljárásokkal összhangban és az IMI-felhasználók közreműködésével – az alkalmazandó uniós jogi aktusnak megfelelően a lehető legrövidebb időn belül, de minden esetben az adott jogi aktusban meghatározott határidőn belül gondoskodnak a megfelelő választásról.

(2) Az illetékes hatóságok az adatgyűjtés eredeti céljával összeegyeztethető célból a saját országukban gyűjtött hasonló információkkal azonos módon bizonyítékként hivatkozhatnak bármely, az IMI-n keresztül elektronikus módon kapott információra, dokumentumra, megállapításra, nyilatkozatra vagy hitelesített másolatra.

(3) Minden illetékes hatóság adatkezelőnek minősül az általa felhatalmazott IMI-felhasználók által végzett saját adatfeldolgozási tevékenysége tekintetében, és – szükség esetén a Bizottsággal együttműködve – biztosítja, hogy az adatalanyok a III. és a IV. fejezetnek megfelelően gyakorolhassák jogait.

8. cikk

A Bizottság

(1) A Bizottság felelős a következő feladatok végrehajtásáért:

- a) biztosítja az IMI-hez szükséges szoftver és informatikai infrastruktúra biztonságát, rendelkezésre állását, karbantartását és fejlesztését;
- b) többnyelvű rendszert, beleértve a meglévő fordítási funkciókat, a tagállamokkal együttműködve szervezett képzést, valamint információs segítségnyújtó szolgálatot biztosít, amely segít a tagállamoknak az IMI használatában;
- c) nyilvántartásba veszi a nemzeti IMI-koordinátorokat, és biztosítja az IMI-hez való hozzáférésüket;
- d) amennyiben e rendelet előírja, személyes adatokat feldolgozó műveleteket hajt végre az IMI-ben, a mellékletben felsorolt, alkalmazandó uniós jogi aktusokban meghatározott célokkal összhangban;
- e) nyomon követi e rendelet alkalmazását, és a 25. cikkel összhangban jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az európai adatvédelmi biztosnak.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt feladatainak teljesítése, valamint statisztikai jelentések készítése céljából a Bizottság hozzáféréssel rendelkezik az ahhoz szükséges, az IMI-ben végrehajtott feldolgozási műveletekhez kapcsolódó információhoz.

(3) A Bizottság csak abban az esetben vesz részt személyes adatok feldolgozását magában foglaló igazgatási együttműködési eljárásokban, amennyiben valamely, a mellékletben felsorolt uniós jogi aktus rendelkezése ezt előírja.

9. cikk

Az IMI-szereplők és -felhasználók hozzáférési jogai

(1) Az IMI-hez csak IMI-felhasználók rendelkeznek hozzáféréssel.

(2) A tagállamok jelölik ki az IMI-koordinátorokat és az illetékes hatóságokat, valamint azokat a belső piaci területeket,

amelyek tekintetében azok hatáskörrel rendelkeznek. A Bizottság konzultatív szerepet játszhat e folyamatban.

(3) Valamennyi IMI-szereplő megfelelő hozzáférési jogokat biztosít az IMI-felhasználói részére azon belső piaci területek vonatkozásában, amelyeken hatáskörrel rendelkezik, illetve szükség esetén visszavonja ezeket a jogokat.

(4) A Bizottság és a tagállamok megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy az IMI-felhasználók csak a szükséges mértékig férhessenek hozzá az IMI-ben feldolgozott személyes adatokhoz, és csak azon a belső piaci területen vagy területeken, amelyre vagy amelyekre vonatkozóan a (3) bekezdés szerint hozzáférési jogot kaptak.

(5) Tilos az IMI-ben egy adott célból feldolgozott adatok olyan módon történő felhasználása, amely nem egyeztethető össze ezzel az eredeti céllal, kivéve, ha azt az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogszabály kifejezetten előírja.

(6) Amennyiben egy igazgatási együttműködési eljárás személyes adatok feldolgozásával jár, csak az adott eljárásban részt vevő IMI-szereplők rendelkezhetnek hozzáféréssel az ilyen személyes adatokhoz.

10. cikk

Titoktartás

(1) Minden tagállam a nemzeti vagy uniós jogszabályokkal összhangban alkalmazza a szakmai titoktartásra, illetve az azzal egyenértékű titoktartási kötelezettségekre vonatkozó szabályait országa IMI-szereplői és -felhasználói tekintetében.

(2) Az IMI-szereplőknek gondoskodniuk kell arról, hogy az általuk felhatalmazott IMI-felhasználók betartsák más IMI-szereplőknek az IMI-ben átadott információk bizalmas kezelésére vonatkozó megkereséseit.

11. cikk

Igazgatási együttműködési eljárások

Az IMI a mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok rendelkezéseit végrehajtó igazgatási együttműködési eljárásokon alapul. A Bizottság adott esetben valamely, a mellékletben felsorolt uniós jogi aktus vagy az igazgatási együttműködési eljárások valamely típusa tekintetében végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a vonatkozó igazgatási együttműködési eljárások alkalmazásához szükséges alapvető technikai funkciókat és eljárási szabályokat, ideértve adott esetben a külső szereplők és az IMI közötti, a 12. cikkben említett kölcsönös viszonyt. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

12. cikk

Külső szereplők

Az IMI igénybevételehez akkor bocsáthatók technikai eszközök külső szereplők rendelkezésére, amennyiben:

- a) arról uniós jogi aktus rendelkezik;
- b) arról a 11. cikkben említett végrehajtási jogi aktus rendelkezik annak érdekében, hogy megkönnyítse a tagállamok illetékes hatóságai között a mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok rendelkezéseinek alkalmazása tekintetében folytatott igazgatási együttműködést; vagy

- c) az ahhoz szükséges, hogy az adatalanyok a jogaik gyakorlása érdekében kérelmeket nyújthassanak be, a 19. cikkkel összhangban.

Az ilyen technikai eszközök elkülönülnek az IMI-től, és nem teszik lehetővé a külső szereplők számára az IMI-hez való hozzáférést.

III. FEJEZET

SZEMÉLYES ADATOK FELDOLGOZÁSA ÉS ADATBIZTONSÁG

13. cikk

A célok korlátozása

Az IMI-szereplők csak a mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok vonatkozó rendelkezéseiben meghatározott célból adhatnak át és dolgozhatnak fel személyes adatokat.

Az adatalanyok által az IMI-hez benyújtott adatok csak azon célokra használhatók fel, amelyekre benyújtották azokat.

14. cikk

Személyes adatok megőrzése

(1) Amint az IMI-ben feldolgozott személyes adatokra már nincs szükség abból a célból, amelyre összegyűjtötték őket, az igazgatási együttműködés egyes típusainak sajátosságai szerint zárolni kell azokat az IMI-ben az igazgatási együttműködési eljárás hivatalos lezárását követően, általános szabályként hat hónapon belül.

Amennyiben azonban a mellékletben felsorolt valamely alkalmazandó uniós jogi aktus hosszabb időszakot ír elő, az IMI-ben feldolgozott személyes adatok az igazgatási együttműködési eljárás hivatalos lezárását követően legfeljebb tizennyolc hónapig megőrizhetők.

(2) Amennyiben a mellékletben felsorolt, valamely kötelező erejű uniós jogi aktus adattár létrehozását írja elő az IMI-szereplők általi jövőbeli felhasználás céljából, az adattárban levő személyes adatok az adatalany hozzájárulásával vagy az említett uniós jogi aktus rendelkezései alapján mindaddig feldolgozhatók, amíg arra a szóban forgó célból szükség van.

(3) Az e cikk értelmében zárolt személyes adatok – tárolásuk kivételével – csak az IMI révén történő információcsere bizonyítása céljából, az adatalany hozzájárulásával dolgozhatók fel, kivéve ha a feldolgozást közérdeken alapuló kényszerítő indokból kéri.

(4) A zárolt adatokat az igazgatási együttműködési eljárás hivatalos lezárását követő három év elteltével automatikusan törölni kell az IMI-ből.

(5) A személyes adat egyedi esetben, valamely illetékes hatóság kifejezett kérésére és az adatalany hozzájárulásával még az előírt megőrzési időszak lejártá előtt törölhető.

(6) A Bizottság technikai eszközökkel biztosítja a személyes adatok zárolását és törlését, valamint a (3) bekezdés szerinti lehívását.

(7) Technikai eszközökről kell gondoskodni az IMI-szereplők arra való ösztönzése érdekében, hogy az információcsere lebo-

nyolítását követően a lehető legrövidebb időn belül hivatalosan lezárhassák az igazgatási együttműködési eljárásokat, továbbá annak érdekében, hogy az IMI-szereplők a felelős IMI-koordinátorok közbelépését kérhessék bármely olyan eljárás esetében, amely több mint két hónapja indokolás nélkül szünetel.

15. cikk

Az IMI-felhasználókra vonatkozó személyes adatok megőrzése

(1) A 14. cikktől eltérve, e cikk (2) és (3) bekezdése alkalmazandó az IMI-felhasználók személyes adatainak megőrzésére. Az említett személyes adatok körébe tartozik a teljes név és az e rendelet alkalmazásában szükséges valamennyi elektronikus és egyéb elérhetőség.

(2) Az IMI-felhasználókra vonatkozó személyes adatokat addig kell tárolni az IMI-ben, amíg az érintettek IMI-felhasználók maradnak és az adatok az e rendelet célkitűzéseivel összeegyeztethető célokból dolgozhatók fel.

(3) Amennyiben egy természetes személy IMI-felhasználói státusa megszűnik, a hozzá kapcsolódó személyes adatokat technikai eszközökkel hároméves időtartamra zárolni kell. Az említett adatok – tárolásuk kivételével – csak az IMI keretében történő információcsere bizonyítása céljából használhatók fel, és a hároméves időszak elteltével törölni kell azokat.

16. cikk

Különleges adatkategóriák feldolgozása

(1) A 95/46/EK irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében és a 45/2001/EK rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett különleges adatkategóriáknak az IMI keretében történő feldolgozása csak az említett irányelv 8. cikkének (2) és (4) bekezdésében és az említett rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében említett meghatározott indok alapján, továbbá az említett cikkekben előírt olyan megfelelő biztosítékok mellett engedélyezett, amelyek biztosítják azon egyének jogait, akiknek a személyes adatait feldolgozzák.

(2) Az IMI akkor használható a 95/46/EK irányelv 8. cikkének (5) bekezdésében és a 45/2001/EK rendelet 10. cikkének (5) bekezdésében említett, bűncselekményekre, büntetőítéletekre vagy biztonsági intézkedésekre vonatkozó adatoknak – ideértve a fegyelmi, közigazgatási vagy büntetőjogi szankciókra vonatkozó adatokat – vagy egyéb, egy természetes vagy jogi személy hírnevének megállapításához szükséges információknak az említett cikkekben előírt biztosítékok mellett történő feldolgozása céljából – a 95/46/EK irányelv 8. cikkének (5) bekezdésében említett meghatározott biztosítékokra is figyelemmel –, ha az ilyen adatok feldolgozását a feldolgozás alapjául szolgáló uniós jogi aktus előírja, vagy ahhoz az adatalany kifejezetten hozzájárul.

17. cikk

Adatbiztonság

(1) A Bizottság biztosítja, hogy az IMI megfelelően a Bizottság által a 45/2001/EK rendelet 22. cikke értelmében elfogadott adatbiztonsági szabályoknak.

(2) A Bizottság megteszi a szükséges intézkedéseket az IMI-ben feldolgozott személyes adatok védelmének biztosítására, ideértve az adatokhoz való hozzáférés megfelelő ellenőrzését és egy naprakészen tartandó adatbiztonsági tervet.

(3) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a biztonságot érintő események előfordulásakor ellenőrizni lehessen, hogy milyen személyes adatokat dolgoztak fel az IMI-ben, mikor és ki végezte a feldolgozást, továbbá milyen célból.

(4) Az IMI-szereplők a 95/46/EK irányelv 17. cikkének megfelelően megteszik az általuk az IMI-ben feldolgozott személyes adatok védelmének biztosítása érdekében szükséges valamennyi eljárási és szervezeti intézkedést.

IV. FEJEZET

AZ ADATALANYOK JOGAI ÉS FELÜGYELET

18. cikk

Az adatalanyok tájékoztatása és átláthatóság

(1) Az IMI-szereplők biztosítják, hogy az adatalanyok a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatást kapjanak a személyes adataiknak az IMI-ben történő feldolgozásáról, továbbá a jogaikról és e jogok gyakorlásának módjáról információhoz jussanak, beleértve az adatkezelőnek és – amennyiben létezik ilyen – az adatkezelő képviselőjének a személyazonosságát és elérhetőségét is, a 95/46/EK irányelv 10. vagy 11. cikkével és az említett irányelvnek megfelelő nemzeti jogszabályokkal összhangban.

(2) A Bizottság a nyilvánosság számára könnyen elérhető módon hozzáférhetővé teszi a következőket:

- a) az IMI-re vonatkozó, világosan és érthetően megfogalmazott tájékoztatás a 45/2001/EK rendelet 11. és 12. cikkének megfelelően;
- b) az e rendelet 11. cikkében említett, az IMI-ben végrehajtott igazgatási együttműködési eljárás adatvédelmi szempontjaira vonatkozó tájékoztatás;
- c) az adatalanyok jogaival összefüggő, az e rendelet 20. cikkében említett kivételekre vagy korlátozásokra vonatkozó tájékoztatás;
- d) az igazgatási együttműködési eljárások típusai, valamennyi alapvető IMI-funkció és adatkategória, amely feldolgozható az IMI-ben;
- e) az IMI-re vonatkozó – e rendelet vagy más uniós jogi aktus alapján elfogadott – végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok teljes körű felsorolása, valamint az e rendelet mellékletének egységes szerkezetbe foglalt változata, amely más uniós jogi aktusok általi későbbi módosításait is tartalmazza.

19. cikk

Az adatokhoz kapcsolódó betekintési, helyreigazítási és törlési jog

(1) Az IMI-szereplők biztosítják, hogy az adatalanyok a nemzeti jogszabályoknak megfelelően hatékonyan gyakorolhassák az IMI-ben kezelt rájuk vonatkozó adatokhoz kapcsolódó hozzáférési, valamint azon jogukat, hogy a pontatlan vagy hiányos adatok helyreigazítását kérjék, és a jogellenesen feldolgozott adatokat töröltessek. A helyreigazításokat és a törléseket

a felelős IMI-szereplő a lehető leghamarabb, de legkésőbb az adatalany kérelmének kézhezvételét követő 30 napon belül elvégzi.

(2) Amennyiben az adatalany vitatja a 14. cikk (1) bekezdése szerint zárolt adatok pontosságát vagy jogszerűségét, a vitatás tényét, valamint a pontos, helyreigazított információt rögzíteni kell.

20. cikk

Kivételek és korlátozások

Amennyiben a tagállamok a 95/46/EK irányelv 13. cikkével összhangban a nemzeti jogszabályokban korlátozzák az adatalanyok e fejezetben meghatározott jogait, vagy azokra vonatkozóan kivételeket állapítanak meg, erről tájékoztatniuk kell a Bizottságot.

21. cikk

Felügyelet

(1) Az egyes tagállamokban kijelölt, és a 95/46/EK irányelv 28. cikkében említett hatáskörrel felruházott nemzeti felügyeleti hatóság vagy hatóságok (a továbbiakban: a nemzeti felügyeleti hatóság) független módon nyomon követik a tagállamaik IMI-szereplői által végzett személyesadat-feldolgozás jogszerűségét és különösen biztosítják az adatalanyok e fejezetben meghatározott jogai e rendeletnek megfelelő védelmét.

(2) Az európai adatvédelmi biztos nyomon követi és törekszik annak biztosítására, hogy a Bizottság IMI-szereplőként a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos tevékenységeit e rendelettel összhangban végezze. A 45/2001/EK rendelet 46. és 47. cikkében említett feladatok és hatáskörök megfelelően alkalmazandók.

(3) A nemzeti felügyeleti hatóságok és az európai adatvédelmi biztos saját hatáskörükön belül eljárva biztosítják az IMI és annak az IMI-szereplők általi alkalmazása koordinált felügyeletét.

(4) Az európai adatvédelmi biztos szükség esetén megbeszélésre hívhatja a nemzeti felügyeleti hatóságokat az IMI és annak az IMI-szereplők általi használata (3) bekezdésben említett koordinált felügyeletének biztosítása érdekében. Az ilyen megbeszélések költségei az európai adatvédelmi biztost terhelik. E cél érdekében szükség esetén közösen kidolgozhatnak további munkamódszereket, többek között eljárási szabályokat. A tevékenységeikről legalább háromévente együttes jelentést kell küldeni az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

V. FEJEZET

AZ IMI FÖLDRAJZI HATÁLYA

22. cikk

Az IMI nemzeti használata

(1) A tagállamok a területükön belüli illetékes hatóságok közötti igazgatási együttműködés céljából a nemzeti jogszabályaiknak megfelelően csak az alábbi feltételek teljesülése esetén használhatják az IMI-t:

- a) nincs szükség a hatályos igazgatási együttműködési eljárások lényeges módosítására;

- b) az IMI tervezett használatáról értesítették a nemzeti felügyeleti hatóságot, amennyiben ezt a nemzeti jogszabályok előírják; és
- c) az IMI-felhasználók számára az IMI hatékony működése tekintetében nincs kedvezőtlen hatása.

(2) Amennyiben egy tagállam az IMI-t rendszeresen kívánja nemzeti célokra használni, e szándékáról értesíti a Bizottságot, és a Bizottság előzetes jóváhagyását kéri. A Bizottság megvizsgálja, hogy teljesülnek-e az (1) bekezdésben foglalt feltételek. Szükség esetén és e rendelettel összhangban a tagállam és a Bizottság megállapodást köt, amelyben többek között meghatározzák a nemzeti használatra vonatkozó technikai, pénzügyi és szervezeti intézkedéseket, beleértve az IMI-szereplők kötelezettségeit is.

23. cikk

Harmadik országokkal folytatott információcseré

(1) E rendeletnek megfelelően az IMI-ben csak akkor kerülhet sor információk, így személyes adatok átadására az Unión belüli IMI-szereplők és az azoknak megfelelő harmadik országbeli partnereik között, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) az információkat a mellékletben szereplő uniós jogi aktus rendelkezése és a harmadik ország jogának ezzel egyenértékű előírása szerint dolgozzák fel;
- b) az információk átadására vagy rendelkezésre bocsátására olyan nemzetközi megállapodással összhangban kerül sor, amely előírja:
- a mellékletben szereplő uniós jogi aktus rendelkezésének a harmadik ország általi alkalmazását;
 - az IMI alkalmazását; és
 - az említett átadásra vonatkozó elveket és szabályokat; valamint
- c) a szóban forgó harmadik ország a 95/46/EK irányelv 25. cikkének (2) bekezdésével összhangban biztosítja a személyes adatok megfelelő védelmét, beleértve a megfelelő biztosítékokat arra vonatkozóan, hogy az IMI-ben feldolgozott adatokat csak olyan célra használják fel, amely célból átadásukra eredetileg sor került, továbbá amennyiben a Bizottság a 95/46/EK irányelv 25. cikkének (6) bekezdése szerinti határozatot fogadott el.

(2) Amennyiben a Bizottság IMI-szereplő, az IMI-ben feldolgozott személyes adatok az annak megfelelő harmadik országbeli partnereivel való valamennyi átadására a 45/2001/EK rendelet 9. cikkének (1) és (7) bekezdése alkalmazandó.

(3) A Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteszi és naprakészen tartja azon harmadik országok jegyzékét, amelyek az (1) bekezdéssel összhangban jogosultak a személyi adatokat is tartalmazó információk cseréjére.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

25. cikk

Nyomon követés és jelentéstétel

(1) A Bizottság évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az IMI működéséről.

(2) A Bizottság 2017. december 5-i és ezt követően ötévente jelentést nyújt be az európai adatvédelmi biztosnak a személyes adatok IMI-ben való védelméhez kapcsolódó szempontokról, beleértve az adatbiztonságot is.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett jelentések elkészítése céljából a tagállamok biztosítják a Bizottság számára az e rendelet alkalmazása szempontjából releváns információkat, beleértve az e rendeletben meghatározott adatvédelmi követelmények gyakorlati alkalmazására vonatkozó információkat is.

26. cikk

Költségek

(1) Az IMI fejlesztésével, népszerűsítésével, működésével és karbantartásával kapcsolatban felmerülő költségek az Európai Unió általános költségvetését terhelik, a 22. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések sérelme nélkül.

(2) Amennyiben uniós jogi aktus másként nem rendelkezik, az IMI-műveletek tagállami szintű költségeit – ideértve a képzési, népszerűsítési tevékenységekhez és technikai segítségnyújtáshoz (ügyfélszolgálat), valamint az IMI nemzeti szintű igazgatásához szükséges emberi erőforrások költségét – az egyes tagállamok viselik.

27. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2008/49/EK határozat hatályát veszti.

28. cikk

Hatékony alkalmazás

A tagállamok meghoznak valamennyi, az e rendelet IMI-szereplőik általi hatékony alkalmazásának biztosításához szükséges intézkedést.

29. cikk

Kivételek

(1) E rendelet 4. cikkének sérelme nélkül, az IMI kísérleti projekt – amelyet 2011. május 16-án indítottak el annak megvizsgálására, hogy az IMI megfelelő-e a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkének végrehajtására – az e rendelet hatálybalépését megelőzően hozott intézkedések alapján tovább működhet.

⁽¹⁾ HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

(2) E rendelet 8. cikke (3) bekezdésének, valamint 12. cikke első bekezdése a) és b) pontjának sérelme nélkül, a SOLVIT-ajánlásban foglalt igazgatási együttműködési rendelkezések IMI-n keresztüli végrehajtása tekintetében a Bizottság továbbra is részt vehet igazgatási együttműködési eljárásokban, és a külső szereplőknek létrehozott infrastruktúra az e rendelet hatálybalépését megelőzően hozott intézkedések alapján továbbra is használatban maradhat. Az e rendelet 14. cikkének (1) bekezdésében említett időszak az IMI-ben a SOLVIT-ajánlás céljaira feldolgozott személyes adatok esetében 18 hónap.

(3) E rendelet 4. cikkének (1) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság kísérleti projektet indíthat annak megállapítására, hogy az IMI eredményes, költséghatékony és felhasználóbarát eszköze a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) ⁽¹⁾ 3. cikke (4), (5) és (6) bekezdésének végrehajtása céljából. A Bizottság a kísérleti projekt indítását követő két éven belül benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett

értékelést, amelynek a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően létrehozott fogyasztóvédelmi együttműködési rendszeren belüli és az IMI-n belüli igazgatási együttműködés kapcsolatára is ki kell terjednie.

(4) E rendelet 14. cikkének (1) bekezdésének sérelme nélkül, bármely olyan legfeljebb 18 hónapos időtartam, amelyet a 2006/123/EK irányelv 36. cikke alapján határoztak meg az említett irányelv VI. fejezete szerinti igazgatási együttműködésre vonatkozóan, az adott területen tovább folytatódik.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2012. október 25-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

⁽²⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

MELLÉKLET

AZ UNIÓS JOGI AKTUSOKBAN FOGLALT, IGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ, A 3. CIKKBEN EMLÍTETT AZON RENDELKEZÉSEK, AMELYEK VÉGREHAJTÁSA AZ IMI RÉVÉN TÖRTÉNIK

- (1) Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról ⁽¹⁾: VI. fejezet, 39. cikk (5) bekezdés, valamint a 15. cikk (7) bekezdése, kivéve, ha az utóbbi cikkben említett értesítés a 98/34/EK irányelvvel összhangban történik.
- (2) Az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK irányelve a szakmai képesítések elismeréséről ⁽²⁾: 8. cikk, 50. cikk (1), (2) és (3) bekezdés, valamint 56. cikk.
- (3) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. március 9-i 2011/24/EU irányelve a határon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről ⁽³⁾: 10. cikk (4) bekezdés.
- (4) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1214/2011/EU rendelete az eurokészpénz euroövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű közúti szállításáról ⁽⁴⁾: 11. cikk (2) bekezdés.
- (5) A Bizottság 2001. december 7-i ajánlása a „SOLVIT” – belső piaci problémamegoldó hálózat ⁽⁵⁾ alkalmazásának alapelveiről: I. és II. fejezet.

⁽¹⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁽²⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽³⁾ HL L 88., 2011.4.4., 45. o.

⁽⁴⁾ HL L 316., 2011.11.29., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 331., 2001.12.15., 79. o.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1025/2012/EU RENDELETE

(2012. október 25.)

az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A szabványosítás elsődleges célja olyan önkéntes műszaki vagy minőségi előírások meghatározása, amelyek jelenlegi vagy jövőbeli termékek, gyártási folyamatok vagy szolgáltatások megfelelését biztosíthatják. A szabványosítás különböző kérdésekre terjedhet ki, mint például egy bizonyos termék különböző fokozatainak vagy méreteinek szabványosítására, vagy műszaki előírások meghatározására olyan termék- vagy szolgáltatáspiacokon, ahol a más termékekkel vagy rendszerekkel való kompatibilitás és interoperabilitás alapvető követelmény.
- (2) Az európai szabványosítás megszervezésére az érintett érdekcsoportok által és részére kerül sor a nemzeti képviselő (Európai Szabványügyi Bizottság [CEN] és Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság [Cenelec] és a közvetlen részvétel (Európai Távközlési Szabványügyi Intézet [ETSI]) alapján, és az a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) által a szabványosítás területén elismert elveken – nevezetesen a kohézió, átláthatóság, nyitottság, konszenzus, önkéntes alkalmazás, az egyedi érdekektől való függetlenség és a hatékonyság elvén (a továbbiakban: alapelvek) – nyugszik. Ezen alapelvekkel összhangban fontos, hogy valamennyi érintett érdekelt felet, így a hatóságokat és a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k) megfelelően bevonják a nemzeti és európai szabványosi-

tási folyamatba. A nemzeti szabványügyi testületeknek is ösztönözniük kell és elő kell segíteniük a szóban forgó érdekcsoportok részvételét.

- (3) Az európai szabványosítás elősegíti a vállalkozások versenyképességének növelését különösen az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának, a hálózatok interoperabilitásának, a kommunikációs eszközöknek, a technológiai fejlesztésnek és az innovációnak az előmozdításával. Az európai szabványosítás megerősíti az európai ipar globális versenyképességét, különösen ha a nemzetközi szabványügyi testületekkel, nevezetesen a Nemzetközi Szabványügyi Szervezettel (ISO), a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottsággal (IEC) és a Nemzetközi Távközlési Egyesülettel (ITU) összehangolt módon kerül rá sor. A szabványok többek között a belső piacon a gazdasági átjárhatóság fokozása, valamint az új és jobb termékek vagy piacok fejlődésének ösztönzése és a jobb ellátási feltételek elősegítése révén jelentős pozitív gazdasági hatásokat gyakorolnak. A szabványok így általában fokozzák a versenyt, és csökkentik a kibocsátási és értékesítési költségeket, ami az egész gazdaság, de különösen a fogyasztók számára előnyös. A szabványok fenntartják és javíthatják a minőséget, információt nyújthatnak, és biztosíthatják az interoperabilitást és kompatibilitást, ezzel növelve a biztonságot és az értéket a fogyasztók számára.
- (4) Az európai szabványokat az európai szabványügyi szervezetek, nevezetesen a CEN, a Cenelec és az ETSI fogadják el.
- (5) Az európai szabványok igen fontos szerepet játszanak a belső piac szempontjából, például a harmonizált szabványok használata révén, vélelmezve, hogy a forgalomba hozandó termékek megfelelnek az e termékek tekintetében a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabályokban megállapított alapvető követelményeknek. E követelményeket pontosan meg kell határozni az európai szabványügyi szervezetek általi hibás értelmezésük elkerülése érdekében.
- (6) A szabványosítás egyre fontosabb szerepet játszik a nemzetközi kereskedelemben és a piacok megnyitásában. Az Uniónak arra kell törekednie, hogy előmozdítsa az európai szabványügyi szervezetek és a nemzetközi szabványügyi testületek közötti együttműködést. Az Uniónak ösztönöznie kell továbbá a kétoldalú megközelítéseket a harmadik országokkal a szabványosítási erőfeszítések összehangolása és az európai szabványok előmozdítása érdekében, például a megállapodások tárgyalása során, vagy szabványügyi szakértők harmadik országokba való kiküldése révén. Ezenfelül az Uniónak ösztönöznie kell

⁽¹⁾ HL C 376., 2011.12.22., 69. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. szeptember 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. október 4-i határozata.

az európai szabványügyi szervezetek és magánfórumok és konzorciumok közti kapcsolatfelvételt, fenntartva ugyanakkor az európai szabványosítás elsőbbségét.

- (7) Az európai szabványosításra egy egyedi jogi keretrendszer vonatkozik, amelyet három jogi aktus, nevezetesen a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, az európai szabványosítás finanszírozásáról szóló, 2006. október 24-i 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽²⁾, valamint az információtechnológia és távközlés területén történő szabványosításról szóló, 1986. december 22-i 87/95/EGK tanácsi határozat alkot⁽³⁾. A jelenlegi jogi keret azonban már nincs összhangban az európai szabványosítás utóbbi évtizedekben végbement fejlődésével. Ezért a jelenlegi jogi keretszabályozást egyszerűsíteni és a szabványosítás új elemeire történő kiterjesztésével módosítani kell annak érdekében, hogy az európai szabványosítás szóban forgó legújabb fejleményeihez és jövőbeli kihívásaihoz igazodjon. Ez különösen a szolgáltatásokra vonatkozó szabványok jelentős fejlődésére és a hivatalos szabványoktól eltérő egyéb szabvány jellegű dokumentumok kidolgozására vonatkozik.
- (8) Az európai szabványosítás jövőjéről szóló, 2010. október 21-i európai parlamenti állásfoglalás⁽⁴⁾, valamint az európai szabványosítási rendszer felülvizsgálatával foglalkozó szakértői bizottság (Express) „Szabványosítás a versenyképes és innovatív Európáért: tervek 2020-ig” című, 2010. februári jelentése jelentős számú stratégiai ajánlást határozott meg az európai szabványosítási rendszer felülvizsgálata tekintetében.
- (9) A szabványok és a szabványosítás mint uniós politikai eszközök hatékonyságának biztosítása érdekében egy olyan hatékony és eredményes szabványosítási rendszerre van szükség, amely rugalmas és átlátható teret nyújt a résztvevők közötti megegyezés kialakítására, valamint pénzügyileg is életképes.
- (10) A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ általános rendelkezéseket állapít meg a szolgáltatók letelepedési szabadságának gyakorlása és a szolgáltatások szabad mozgásának megkönnyítése érdekében, a szolgáltatások magas színvonalának megőrzése mellett. Az irányelv előírja a tagállamok számára, hogy a Bizottsággal együttműködésben ösztönözzék az önkéntes európai szabványok kidolgozását a különböző tagállamokban a szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások összeegyeztethetőségének, a szolgáltatás igénybevevőihöz eljutó tájékoz-

tatás és a szolgáltatásnyújtás minőségének elősegítése érdekében. A 98/34/EK irányelv azonban csak a termék-szabványokra alkalmazandó, míg a szolgáltatásokra vonatkozó szabványokra kifejezetten nem terjed ki. A szolgáltatások és a termékek megkülönböztetése emellett egyre kevésbé bír jelentőséggel a belső piac jelenlegi helyzetében. A gyakorlatban nem minden esetben lehet egyértelműen megkülönböztetni a termékszabványokat a szolgáltatásokra vonatkozó szabványoktól. Számos termékszabványnak van szolgáltatási eleme, miközben a szolgáltatásokra vonatkozó szabványok több esetben részben termékekhez is kapcsolódnak. Szükséges tehát a jelenlegi jogi keretrendszert ezen új körülményekhez igazítani, hatályának a szolgáltatásokra vonatkozó szabványokra történő kiterjesztésével.

- (11) Az egyéb szabványokhoz hasonlóan a szolgáltatási szabványok önkéntesek és azokat a piacnak kell irányítania, minél fogva az ilyen szabványok által közvetve vagy közvetlenül érintett gazdasági szereplők és érdekcsoportok szükségletei érvényesülnek, valamint e szabványok alkalmazása során szem előtt tartani a közérdeket, és a szabványoknak az alapelveken kell nyugodniuk, a konszenzust is beleértve. E szabványok középpontjában elsődlegesen a termékekhez és eljárásokhoz kapcsolódó szolgáltatásoknak kell állniuk.
- (12) Az Unió és a tagállamok közötti, a Szerződésekben rögzített hatáskörmegosztás teljes körű tiszteletben tartása mellett olyan jogi keretrendszert kell alkalmazni, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy felkérjen egy vagy több európai szabványügyi szervezetet egy európai szabvány vagy egy európai szabvány jellegű dokumentum elkészítésére. Ez különösen az Európai Unió működéséről szóló Szerződés (EUMSZ) 14., 151., 152., 153., 165., 166. és 168. cikkére, valamint az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, az általános érdekű szolgáltatásokról szóló (26.) számú jegyzőkönyvre vonatkozik, amellyel összhangban kizárólagos tagállami hatáskörbe tartozik a társadalombiztosítási, szakképzési és egészségügyi rendszereik alapelveinek meghatározása, illetve csak a tagállamok alakíthatják ki az e rendszereken belül nyújtott szolgáltatások igazgatásának, finanszírozásának, megszervezésének és biztosításának keretfeltételeit, beleértve – az EUMSZ 168. cikk (4) bekezdése és a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾ sérelme nélkül – az e szolgáltatásokra vonatkozó követelmények, illetve minőségi és biztonsági standardok meghatározását is. A Bizottság e felkéréssel nem sértheti az uniós jogot tiszteletben tartó nemzeti joggal és gyakorlatokkal összhangban lévő, kollektív megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot, valamint a szervezett fellépéshez való jogot.

- (13) Az európai szabványügyi szervezetek a versenyjog hatálya alá tartoznak, amennyiben az EUMSZ 101. és a 102. cikkének értelmében vállalkozásnak vagy vállalkozások társulásának minősülnek.

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

⁽²⁾ HL L 315., 2006.11.15., 9. o.

⁽³⁾ HL L 36., 1987.2.7., 31. o.

⁽⁴⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 56. o.

⁽⁵⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁽⁶⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

- (14) Az Unióban a nemzeti szabványokat nemzeti szabványügyi testületek fogadják el, ami adott esetben egymással ellentétes szabványokhoz és technikai akadályokhoz vezethet a belső piacon. A belső piac és az uniós szabványosítás eredményességének szempontjából tehát szükség van a nemzeti szabványügyi testületek, az európai szabványügyi szervezetek és a Bizottság között fennálló rendszeres, a jelenlegi és a jövőbeli szabványosítási tevékenységeikről folytatott információcsere megerősítésére, ideértve az európai szabványügyi szervezetek keretében a nemzeti szabványügyi testületekre alkalmazandó szüneteltetési elvet, amelynek értelmében az új európai szabvány kihirdetése után a nemzeti szabványokat vissza kell vonni. A nemzeti szabványügyi testületeknek és európai szabványügyi szervezeteknek szintén tiszteletben kell tartaniuk a kereskedelem technikai akadályairól szóló megállapodás ⁽¹⁾ 3. mellékletének az információcseréről szóló rendelkezéseit.
- (15) A tagállamok azon kötelezettsége, hogy tájékoztassák a Bizottságot nemzeti szabványügyi testületeikről, nem teszi szükségessé egyedi nemzeti jogszabályok elfogadását a szóban forgó testületek elismerésének céljából.
- (16) A nemzeti szabványügyi testületek, az európai szabványügyi szervezetek és a Bizottság között fennálló rendszeres információcsere nem akadályozhatja a nemzeti szabványügyi testületeket az egyéb kötelezettségeik és vállalásaik, különösen a kereskedelem technikai akadályairól szóló megállapodás 3. mellékletének teljesítésében.
- (17) A társadalmi érdekeknek és a társadalmi érdekcsoportoknak az európai szabványügyi tevékenységekben való képviselete a társadalmi szempontból fontosabb érdekeket – például környezetvédelmi, fogyasztói vagy munkavállalói – képviselő szervezetekre és felekre utal. Ugyanakkor a dolgozói érdekeknek és a dolgozói érdekcsoportoknak az európai szabványügyi tevékenységekben való képviselete különösen a munkavállalók és dolgozók alapvető jogait képviselő szervezetek és felek, például a szakszervezetek tevékenységére vonatkoznak.
- (18) A döntéshozási folyamat felyorsítása érdekében a nemzeti szabványügyi testületeknek és európai szabványügyi szervezeteknek az információs és kommunikációs technológiáknak (IKT) a vonatkozó szabványosítási rendszerben való használatának előmozdítása révén elő kell segíteniük a tevékenységeikkel kapcsolatos információkhoz való hozzáférést, például oly módon, hogy valamennyi érdekcsoport számára olyan, felhasználóbarát online konzultációs mechanizmust biztosítanak, melynek révén szabványtervezetekkel kapcsolatos megjegyzéseiket benyújthatják, valamint a műszaki bizottságok számára szervezett virtuális ülések (többek között webkonferenciák vagy videokonferenciák) révén.
- (19) A szabványok hozzájárulhatnak ahhoz, hogy segítségükkel az uniós politika megoldást tudjon találni olyan, főbb társadalmi kihívásokra, mint az éghajlatváltozás, a fenntartható erőforrás-felhasználás, az innováció, a népesség elöregedése, a fogyatékkal élő személyek beilleszkedése, a fogyasztóvédelem, valamint a munkavállalók védelme és a munkavégzés körülményei. Az ezen területek bővülő piacán forgalmazott árukra és technológiákra vonatkozó európai vagy nemzetközi szabványok kidolgozásának irányításával az Unió versenyelőnyt tud teremteni vállalatai, különösen az európai vállalatok jelentős részét képviselő kkv-k számára, és elő tudja segíteni a kereskedelmet.
- (20) A szabványok fontos eszközt jelentenek a vállalatok és különösen a kkv-k versenyképessége szempontjából, amelyeknek a szabványosítási folyamatban való részvétele fontos az Unió technológiai fejlődése szempontjából. Ezért a szabványosítási keretnek ösztönöznie kell a kkv-kat, hogy innovatív technológiai megoldásaikkal tevékenyen járuljanak hozzá a szabványosításra irányuló erőfeszítésekhez. Ezen belül nagyobb részt kell vállalniuk nemzeti szinten is, ahol az alacsonyabb költségek és a nyelvi akadályok hiánya következtében hatékonyabbak lehetnek. Következésképpen e rendeletnek erősítenie kell a kkv-k képviseletét és részvételét mind a nemzeti, mind az európai szintű műszaki bizottságokban, valamint meg kell könnyítenie a szabványokhoz való hatékony hozzáférést és növelnie kell az azokkal kapcsolatos tudatosságukat.
- (21) Az európai szabványok alapvető fontosságúak a kkv-k versenyképességéhez, azonban a kkv-k az európai szabványosítási tevékenységek területén némely esetben alulreprezentáltak. Így a rendeletnek egy olyan szervezet révén kell ösztönöznie és elősegítenie a kkv-k megfelelő képviseletét és részvételét az európai szabványosítás folyamatában, amely ténylegesen kapcsolatban áll a kkv-kkal és azok nemzeti szintű szervezeteivel, és azokat megfelelően képviseli.
- (22) A szabványok jelentős hatást gyakorolhatnak a társadalomra, különösen a polgárok biztonságára és jólétére, a hálózatok hatékonyságára, a környezetre, a munkavállalók biztonságára és a munkavégzés körülményeire, a hozzáférhetőségre és egyéb politikai területekre. Ezért a fogyasztókat, a környezetet és a dolgozói érdekeket képviselő szervezetek fokozott támogatásával szükséges biztosítani a társadalmi érdekcsoportok szerepének növekedését és hozzájárulásuk erősítését a szabványok kidolgozása terén.
- (23) Az európai szabványügyi szervezetek valamennyi érintett érdekcsoport képviseletének és hatékony részvételének ösztönzésére és elősegítésére irányuló kötelezettségéből nem következik az, hogy a szóban forgó érdekcsoportoknak bármilyen szavazati joga keletkezne, kivéve, ha a szavazati jogot az európai szabványügyi szervezetek belső eljárási szabályzata írja elő.

⁽¹⁾ Az Uruguayi Forduló többoldalú tárgyalásai (1986–1994) során elért megállapodásoknak az Európai Közösség hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozat (HL L 336., 1994.12.23., 1. o.).

- (24) Az európai szabványosítási rendszernek ezenkívül teljes mértékben figyelembe kell vennie a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt⁽¹⁾. Ezért fontos, hogy a fogyasztói érdekek képviselését ellátó szervezetek megfelelően képviseljék a fogyatékkal élő személyek érdekeit is. Ezenfelül minden rendelkezésre álló eszközzel elő kell segíteni a fogyatékkal élő személyek szabványosítási folyamatban való részvételét.
- (25) Tekintettel arra, hogy a szabványosítás az uniós jogalkotás és szakpolitikák támogatásának fontos eszköze, valamint annak elkerülése érdekében, hogy a harmonizált szabványok ellen utólag kifogást emeljenek, fontos, hogy a hatóságok részt vegyenek az említett szabványok kidolgozásának minden olyan szakaszában, ahová bevonhatók, és különösen a termékekre vonatkozó, uniós harmonizációs jogszabályok által szabályozott területeken.
- (26) A szabványoknak a termékek és szolgáltatások teljes életciklusa során figyelembe kell venniük a környezeti hatásokat. A Bizottság Közös Kutatóközpontja (JRC) fontos és nyilvánosan elérhető eszközöket fejlesztett ki az említett hatásoknak az életciklus során történő értékelésére. E rendeletnek ennél fogva biztosítani kell, hogy a JRC aktív szerepet tölthessen be az európai szabványosítási rendszerben.
- (27) A Bizottság és az európai szabványosítási rendszer közötti együttműködés életképessége a szabványok kidolgozása iránti jövőbeli felkérések előrelátó tervezésétől függ. Ez a tervezés különösen az érdekelt felek, így a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok hozzájárulása révén fejleszthető, az érdekelt felek körében történő véleménygyűjtést és a közöttük való információcserét szolgáló mechanizmusok bevezetése által. Mivel a 98/34/EK irányelv már rendelkezik az európai szabványügyi szervezetek európai szabványok kidolgozása iránti felkérésének lehetőségéről, indokolt jobb és átláthatóbb tervezést bevezetni a szabványok kidolgozására irányuló azon felkérések áttekintését tartalmazó éves munkaprogramban, amelyeket a Bizottság az európai szabványügyi szervezetek elé kíván terjeszteni. Biztosítani kell az európai szabványügyi szervezetek és az érdekcsoportok e rendelettel összhangban uniós finanszírozásban részesülő jogosult európai szervezetei, valamint a Bizottság közti együttműködés magas szintjét a Bizottság éves uniós szabványosítási munkaprogramjának kidolgozásában és a szabványosítás iránti kérelmek előkészítésében a javasolt tárgykör piaci relevanciája és a jogalkotó által kitű-
- zött célok elemzése, valamint annak érdekében, hogy az európai szabványügyi szervezetek gyorsabban reagálhassanak a szabványosítási tevékenységek iránti kérelmekre.
- (28) Mielőtt a Bizottság egy európai szabványokra vagy európai szabvány jellegű dokumentumokra vonatkozó felkéréssel kapcsolatos ügyet vagy egy harmonizált szabvány elleni kifogást az e rendelettel létrehozott bizottság elé terjesztene, konzultálnia kell a tagállamok szakértőivel, például a megfelelő uniós jogszabályok által létrehozott bizottságok bevonása, illetve ilyen bizottságok hiányában az ágazati szakértőkkel való konzultáció egyéb formái révén.
- (29) Több, termékek forgalmazására vonatkozó feltételeket harmonizáló irányelv megállapítja, hogy a Bizottság felkérheti az európai szabványügyi szervezeteket harmonizált szabványok elfogadására, amelyek alapján vélemezhető az alkalmazandó alapvető követelményeknek való megfelelés. Az említett irányelvek közül azonban több változatos rendelkezéseket tartalmaz e szabványokkal szembeni kifogásokról, amennyiben a szabványok nem vagy nem teljesen felelnek meg az alkalmazandó követelményeknek. A gazdasági szereplőket és az európai szabványügyi szervezeteket elbizonytalanító eltérő rendelkezéseket különösen az alábbi jogi aktusok tartalmazzák: az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. december 21-i 89/686/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾, a polgári felhasználású robbanóanyagok forgalomba hozatalára és felügyeletére vonatkozó rendelkezések harmonizációjáról szóló, 1993. április 5-i 93/15/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾, a robbanásveszélyes légkörben való használatra szánt felszerelésekre és védelmi rendszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1994. március 23-i 94/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾, a kedvtelési célú vízi járművekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1994. június 16-i 94/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾, a felvonókra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1995. június 29-i 95/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾, a nyomástartó berendezésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1997. május 29-i 97/23/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁷⁾, a mérőműszerekről szóló, 2004. március 31-i 2004/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁸⁾, a pirotechnikai termékek forgalomba hozataláról szóló, 2007. május 23-i 2007/23/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁹⁾, a nem automatikus működésű mérlegekről szóló, 2009. április 23-i 2009/23/EK európai parlamenti és

⁽²⁾ HL L 399., 1989.12.30., 18. o.

⁽³⁾ HL L 121., 1993.5.15., 20. o.

⁽⁴⁾ HL L 100., 1994.4.19., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 164., 1994.6.30., 15. o.

⁽⁶⁾ HL L 213., 1995.9.7., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 181., 1997.7.9., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 135., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 154., 2007.6.14., 1. o.

⁽¹⁾ A fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló, 2009. november 26-i 2010/49/EK tanácsi határozat (HL L 23., 2010.1.27., 35. o.).

tanácsi

irányelv ⁽¹⁾ és az egyszerű nyomástartó edényekről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾. Ennélfogva szükséges e rendeletbe belefoglalni a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről szóló, 2008. július 9-i 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽³⁾ meghatározott egységes eljárást, valamint ezen irányelvek érintett rendelkezéseit hatályon kívül kell helyezni, és az Európai Parlament számára is biztosítani kell azt a jogot, hogy e rendelettel összhangban kifogást emelhessen valamely harmonizált szabvány ellen.

- (30) A hatóságoknak a hardverek, szoftverek és informatikai szolgáltatások közbeszerzése során a lehető legjobban figyelembe kell venniük a releváns műszaki előírások széles köréből fakadó lehetőségeket, például olyan műszaki előírások kiválasztása révén, amelyek alkalmazására valamennyi érdekelt szállító képes. Ez elénkítené a versenyt, és csökkentené a gyártóhoz kötöttség veszélyét. A vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ és az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő hatóságok vagy szervek által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ és az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet ⁽⁷⁾ úgy rendelkezik, hogy közbeszerzések esetén a műszaki előírásokat a következőkre vagy azokkal egyenértékűekre történő hivatkozással kell kidolgozni: az építési beruházási munkák tervezésére, számítási módszerére és kivitelezésére, valamint a termékek felhasználására vonatkozó európai szabványokat átültető nemzeti szabványok, európai műszaki engedélyek, közös műszaki előírások, nemzetközi szabványok, az európai szabványügyi szervezetek által létrehozott egyéb műszaki hivatkozási rendszerek vagy – ezek hiányában – nemzeti szabványok, nemzeti műszaki engedélyek, illetve nemzeti műszaki előírások. Az IKT műszaki előírásokat azonban gyakran más szabványalkotó szervezetek dolgozzák ki, és nem tartoznak a 2004/17/EK, a 2004/18/EK, a 2009/81/EK irányelvben vagy a 2342/2002/EK, Euratom rendeletben meghatározott szabványok vagy tanúsítványok egyik kategóriájába sem. Ezért szükséges biztosítani annak lehetőségét, hogy közbeszerzések esetén a műszaki előírások hivatkozhatnak az IKT műszaki előírásokra annak érdekében, hogy lépést tartsanak az IKT terén zajló gyors fejlődéssel, elősegítsék a határon átnyúló szol-

gáltatások nyújtását, serkentsék a versenyt és előmozdítsák az interoperabilitást és innovációt.

- (31) Azon műszaki előírások, amelyeket nem az európai szabványügyi szervezetek fogadtak el, nem egyenrangúak az európai szabványokkal. Néhány IKT műszaki előírást nem az alapelvekkel összhangban dolgoztak ki. Ezért e rendeletnek eljárást kell előírnia a közbeszerzések során hivatkozható IKT műszaki előírások elismerésére az érdekcsoportok – ideértve az európai szabványügyi szervezeteket, vállalkozásokat és hatóságokat is – széles körének bevonásával. Továbbá e rendeletnek – egy, a feltételeket tartalmazó lista formájában – meg kell határozni ezen műszaki előírások és a hozzájuk kapcsolódó kidolgozási eljárások követelményeit. Az IKT műszaki előírások elismerésére vonatkozó követelményeknek biztosítaniuk kell a közpolitikai célok és a társadalmi szükségletek tiszteletben tartását, és az alapelveken kell alapulniuk.
- (32) Az innováció és a verseny serkentése érdekében egy adott műszaki előírás elismerése nem akadályozhatja meg, hogy valamely, az adott előírással versenyző műszaki előírást is elismerjenek e rendelet rendelkezései alapján. Az elismerést a teljesített feltételek alapján indokolt megadni, ha az adott műszaki előírás jelentős szintű piaci elfogadottságot ért el.
- (33) Az elismert IKT műszaki előírások hozzájárulhatnak az európai közigazgatások közötti átjárhatósági eszközökről (ISA) szóló, 2009. szeptember 16-i 922/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁸⁾ végrehajtásához, amely a 2010–2015 közötti időszakra egy, az európai közigazgatások, közösségi intézmények és szervek közötti átjárhatósági eszközökről szóló programot hoz létre, amely az átjárhatóságot megkönnyítő közös és megosztott megoldásokat nyújt.
- (34) Előfordulhatnak olyan helyzetek az IKT terén, amikor helyénvaló lehet a vonatkozó szabványok uniós szintű használatának ösztönzése vagy az azoknak történő megfelelés uniós szinten való előírása az átjárhatóság egységes piacon belüli biztosítása és a felhasználók választási szabadságának javítása érdekében. Más esetekben előfordulhat, hogy bizonyos európai szabványok már nem felelnek meg a fogyasztók igényeinek vagy hátráltatják a technológiai fejlődést. Ezért az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy

⁽¹⁾ HL L 122., 2009.5.16., 6. o.

⁽²⁾ HL L 264., 2009.10.8., 12. o.

⁽³⁾ HL L 218., 2008.8.13., 82. o.

⁽⁴⁾ HL L 134., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 134., 2004.4.30., 114. o.

⁽⁶⁾ HL L 216., 2009.8.20., 76. o.

⁽⁷⁾ HL L 357., 2002.12.31., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 260., 2009.10.3., 20. o.

⁽⁹⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

szükség esetén felkérje az európai szabványügyi szervezeteket szabványok kidolgozására, illetve hogy összeállítsa és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétegyen egy szabvány-, illetve előírásjegyzéket annak érdekében, hogy elősegítse azok használatát, kötelezővé tegye azok alkalmazását, vagy szabványokat vagy előírásokat töröljön az említett jegyzékből.

- (35) E rendelet nem akadályozhatja az európai szabványügyi szervezeteket az IKT területén további szabványok kidolgozásában, valamint más, szabványalkotó testületekkel, különösen az IKT területén folytatott együttműködésük fejlesztésében az összhang biztosítása, valamint a szabványok és előírások érvényesítése során a széttagozottság vagy párhuzamosságok elkerülése érdekében.
- (36) Az e rendeletben előírt, az IKT műszaki előírások elismerésére szolgáló eljárás nem gyengítheti az európai szabványosítási rendszer koherenciáját. Ezért e rendeletben azokat a feltételeket is meg kell állapítani, amelyek teljesülése esetén úgy tekinthető, hogy valamely műszaki előírás nem ellentétes más európai szabványokkal.
- (37) A közbeszerzésben hivatkozásként szolgáló IKT műszaki előírások elismerését megelőzően a 2011. november 28-i bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott, több érdekelt felet tömörítő platformot az európai és nemzeti érdekcsoportokkal, az európai szabványügyi szervezetekkel és a tagállamokkal való konzultáció fórumaként kell használni a folyamat legitimációjának biztosítása érdekében.
- (38) Az 1673/2006/EK határozat megállapítja az európai szabványosítás finanszírozásához való uniós hozzájárulást érintő szabályokat, hogy európai szabványok és szabvány jellegű dokumentumok kerüljenek kidolgozásra és felülvizsgálatra az egyes uniós célkitűzések, jogszabályok és politikák végrehajtása érdekében. Az adminisztráció és a költségvetés egyszerűsítése érdekében helyénvaló e határozat rendelkezéseinek e rendeletbe való beépítése és lehetőség szerint a legkevésbé megterhelő eljárások használata.
- (39) Figyelembe véve, hogy az európai szabványosítás széleskörűen részt vesz az uniós jogalkotás és szakpolitikák támogatásában, illetve azt, hogy különböző szabványosítási tevékenységek léteznek, különféle finanszírozási módokat szükséges előírni. Ez az európai szabványügyi szervezetek és a nemzeti szabványügyi testületek esetében elsősorban az ajánlatkérés nélküli támogatásokat jelenti, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 110. cikke (1)

bekezdése második albekezdésének ⁽²⁾, illetve a 2342/2002/EK, Euratom rendelet 168. cikke (1) bekezdése d) pontjának megfelelően. Emellett ugyanezek a rendelkezések vonatkoznak azon szervekre, amelyeket – bár nem ismertek el európai szabványügyi szervezetekként e rendeletben – jogalapot megteremtő jogi aktus hatalmaz fel, és amelyek feladata az európai szabványosítás támogatását szolgáló előkészítő munka végrehajtása, együttműködésben az európai szabványügyi szervezetekkel.

- (40) Mivel az európai szabványügyi szervezetek folyamatos támogatással segítik az uniós tevékenységeket, ennek megfelelően hatékony és működőképes központi titkárságokkal kell rendelkezniük. A Bizottság számára éppen ezért lehetővé kell tenni, hogy támogatást nyújtson ezen európai közérdeket szolgáló szervezeteknek, anélkül hogy a működési támogatások esetében alkalmazná az 1605/2002 EK, Euratom rendelet 113. cikkének (2) bekezdésében előírt degresszivitás elvét.
- (41) A versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽³⁾, a fogyasztóvédelmi politika területén közösségi cselekvési program (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1926/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ és a környezetvédelmi célú pénzügyi eszközről (LIFE+) szóló, 2007. május 23-i 614/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ már rendelkezik a szabványosítás terén a kkv-kat, a fogyasztókat és környezetvédelmi érdekeket képviselő európai szervezetek pénzügyi támogatásának lehetőségéről, míg a szabványosítás terén a dolgozói érdekeket képviselő szervezetek részére speciális támogatásokat fizetnek ki. Az 1639/2006/EK határozat, az 1926/2006/EK határozat és a 614/2007/EK rendelet alapján történő finanszírozás 2013. december 31-én jár le. Az európai szabványosítás fejlődése érdekében elengedhetetlen a kkv-kat, a fogyasztókat, valamint környezetvédelmi és dolgozói érdekeket képviselő európai szervezetek aktív részvételének további előmozdítása és ösztönzése. Ezek a szervezetek az általános európai érdeket képviselik, és a nemzeti nonprofit szervezetektől kapott megbízás révén a tagállamok nonprofit szervezeteit képviselő európai hálózatot alkotnak, amely a Szerződések célkitűzéseivel összhangban levő alapelveket és szakpolitikákat mozditják elő. Működési környezetükből és jogszabályban foglalt céljaikból adódóan az európai szabványosítás terén a kkv-kat, a fogyasztókat, valamint környezetvédelmi és dolgozói érdekeket képviselő európai szervezetek az Unió célkitűzéseinek megvalósításához és politikáihoz szükséges alapvető, állandó szerepet játszanak. A Bizottság számára

⁽²⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽³⁾ HL L 310., 2006.11.9., 15. o.

⁽⁴⁾ HL L 404., 2006.12.30., 39. o.

⁽⁵⁾ HL L 149., 2007.6.9., 1. o.

⁽¹⁾ HL C 349., 2011.11.30., 4. o.

ezért lehetővé kell tenni, hogy továbbra is támogatást nyújtson e szervezeteknek, anélkül hogy a működési támogatások esetében alkalmazná az 1605/2002 EK, Euratom rendelet 113. cikkének (2) bekezdésében előírt degresszivitás elvét.

- (42) A szabványosítási tevékenységek finanszírozásának fedeznie kell ezenkívül a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó európai szabványok vagy európai szabvány jellegű dokumentumok létrehozásához kapcsolódó előkészítő és kiegészítő tevékenységeket. Erre elsősorban a kutatómunkák, a jogszabályokat előkészítő dokumentumok kidolgozása, a laboratóriumi körvizsgálatok, valamint a szabványok jóváhagyása és értékelése esetén van szükség. A szabványosítás európai és nemzetközi szintű támogatásának tovább kell folytatódnia a harmadik országokkal folytatott együttműködési és műszaki segítségnyújtási programok keretében. A piacra jutás javítása és az uniós vállalkozások versenyképességének megerősítése érdekében lehetővé kell tenni más szervek esetében az ajánlattételi felhíváson vagy adott esetben szerződések odaítélésén alapuló támogatásnyújtást.
- (43) Az uniós finanszírozásnak a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó európai szabványok vagy európai szabvány jellegű dokumentumok létrehozását, az Unió különböző hivatalos nyelveire való lefordításukhoz nyújtott fokozott támogatás révén a vállalkozások általi felhasználásuk megkönnyítését (hogy így a kkv-k teljes mértékben kihasználhassák az európai szabványok megértéséből és alkalmazásából származó előnyöket), az európai szabványosítási rendszer egységességének megerősítését, valamint annak biztosítását kell megcéloznia, hogy az Unióban minden piaci szereplő igazságos és átlátható módon férhessen hozzá az európai szabványokhoz. Ez különösen olyan esetekben fontos, amelyekben a szabványok alkalmazása a vonatkozó uniós jogszabályoknak való megfelelést teszi lehetővé.
- (44) E rendelet hatékony végrehajtása érdekében lehetővé kell tenni a szükséges szakértői vizsgálatok – különösen az auditok és a pénzügyi irányítás területén –, valamint a végrehajtás segítésére alkalmas igazgatási források igénybe vételét, továbbá az Unió által finanszírozott tevékenységek helytállóságának rendszeres értékelését e tevékenységek hasznosságának és hatásának garantálása érdekében.
- (45) Szintén szükséges megtenni a megfelelő intézkedéseket a csalások és szabálytalanságok elkerülése, illetve a tévesen kifizetett pénzeszközök visszaszerzése érdekében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellen-

őrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletnek ⁽²⁾, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁾ megfelelően.

- (46) Az európai szabványügyi szervezetek jegyzékének naprakészé tétele, valamint a kkv-kat és társadalmi érdekcsoportokat képviselő szervezetekre vonatkozó feltételeknek nonprofit jellegük és a reprezentativitás vonatkozásában bekövetkező további fejleményekhez történő igazítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet mellékleteinek módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (47) A e rendelettel létrehozott bizottságnak az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos valamennyi ügyben segítenie kell a Bizottságot, kellő tekintettel az ágazati szakértők véleményére.
- (48) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (49) A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni a harmonizált szabványokkal szembeni kifogásokra vonatkozó végrehajtási jogi aktusok elfogadására, és amennyiben az érintett harmonizált szabványok hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* még nem hirdették ki, és az adott szabvány még nem vezetett a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabályokban meghatározott alapvető követelményeknek történő megfelelés vélelmezéséhez.
- (50) A vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni az európai szabványügyi szervezetekhez benyújtott valamennyi szabványosítási iránti kérelem vonatkozásában, valamint a harmonizált szabványokkal szembeni, a kifogásokra vonatkozó végrehajtási jogi aktusok elfogadására, és amennyiben az érintett harmonizált szabványok hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* már kihirdették, és a határozat következményekkel járhat a kapcsolódó alapvető követelményeknek történő megfelelés vélelmezésére vonatkozóan.

⁽²⁾ HL L 292., 1996.11.15., 2. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽¹⁾ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

- (51) A rendelet fő célkitűzéseinek megvalósítása és a gyors döntéshozatali eljárások elősegítése, illetve a szabványok kidolgozásához szükséges idő egészének lerövidítése érdekében lehetőség szerint a 182/2011/EU rendelet által biztosított eljárási intézkedéseket kell alkalmazni, amely lehetővé teszi, hogy a megfelelő bizottság elnöke az ügy sürgőssége függvényében határidőt szabjon meg a bizottsági véleménynyilvánításra. Ezenfelül indokolt esetekben a bizottság véleményét írásbeli eljárás keretében is ki lehet kérni, és a bizottsági tagok véleményének hiánya hallgatólagos beleegyezésnek tekintendő.
- (52) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a szabványok és a szabványosítás mint az Unió szakpolitikájának az európai szabványügyi szervezetek, a nemzeti szabványügyi testületek, a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködés révén alkalmazott eszközei hatékonyságának és eredményességének biztosítása, az uniós jogszabályok és politikák végrehajtása érdekében a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó európai szabványok és európai szabvány jellegű dokumentumok létrehozása, olyan IKT műszaki előírások elismerése, amelyekre hivatkozni lehet, az európai szabványosítás finanszírozása és az érdekcsoportoknak az európai szabványosításban történő részvétele – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért hatásait tekintve azok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (53) Ezért a 89/686/EGK, a 93/15/EGK, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (54) Az 1673/2006/EK és a 87/95/EGK határozatot hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

E rendelet szabályokat állapít meg az európai szabványügyi szervezetek, a nemzeti szabványügyi testületek, a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködés, az uniós jogszabályok és politikák végrehajtása érdekében a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó európai szabványok és európai szabvány jellegű dokumentumok létrehozása, olyan IKT műszaki előírások elismerése, amelyekre hivatkozni lehet, az európai szabványosítás finanszírozása és az érdekcsoportoknak az európai szabványosításban történő részvétele tekintetében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „szabvány”: egy elismert szabványügyi testület által ismételt vagy folyamatos alkalmazás céljára elfogadott műszaki előírás, amelynek betartása nem kötelező, és amely a következő kategóriák valamelyikébe tartozik:
 - a) „nemzetközi szabvány”: valamely nemzetközi szabványügyi testület által elfogadott szabvány;
 - b) „európai szabvány”: valamely európai szabványügyi szervezet által elfogadott szabvány;
 - c) „harmonizált szabvány”: a Bizottság felkérésére az uniós harmonizációs jogszabályok alkalmazásának elősegítésére elfogadott európai szabvány;
 - d) „nemzeti szabvány”: valamely nemzeti szabványügyi testület által elfogadott szabvány;
2. „európai szabvány jellegű dokumentum”: európai szabványon kívül minden egyéb, valamely európai szabványügyi szervezet által ismételt vagy folyamatos alkalmazás céljára elfogadott műszaki előírás, amelynek betartása nem kötelező;
3. „szabványtervezet”: egy adott témára vonatkozó műszaki előírás szövegét tartalmazó dokumentum, amelynek a vonatkozó szabványosítási eljárásnak megfelelő elfogadása megfontolás alatt áll, miután ezen a dokumentumon már elvégezték az előkészítő munkát, és nyilvános véleményezés vagy vizsgálat céljából közzétették;
4. „műszaki előírás”: olyan dokumentum, amely megszabja, hogy valamely terméknek, folyamatnak, szolgáltatásnak vagy rendszernek milyen műszaki előírásoknak kell megfelelnie, és amely az alábbiak közül egyet vagy többet meghatároz:

- a) egy termék előírt tulajdonságai, ilyen például a minőségi színvonal, a teljesítmény, interoperabilitás, a környezetvédelem, az egészség, a biztonság vagy a méretek, beleértve a termékre alkalmazandó olyan követelményeket, mint a termék megnevezése, a szóhasználat, jelzések, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy címkézés és a megfelelőségértékelési eljárások;
- b) az EUMSZ 38. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mezőgazdasági termékekkel kapcsolatosan használt gyártási módszerek és eljárások, emberi és állati fogyasztásra szánt termékek, valamint gyógyszerek, illetve más termékekre vonatkozó gyártási módszerek és eljárások, ha ezek hatással vannak a termék tulajdonságaira;

- c) egy szolgáltatás előírt tulajdonságai, ilyen például a minőségi színvonal, a teljesítmény, az interoperabilitás, a környezetvédelmi, egészségügyi szempont vagy biztonság, beleértve a szolgáltatóra alkalmazandó olyan követelményeket, mint a szolgáltatás igénybevevőinek rendelkezésére bocsátott, a 2006/123/EK irányelv 22. cikkének (1)–(3) bekezdésében meghatározott információk;
- d) az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott építési termékek alapvető jellemzőikkel kapcsolatos teljesítményének értékelésére szolgáló módszerek és kritériumok;
5. „IKT műszaki előírás”: az információs és kommunikációs technológiák területén elfogadott műszaki előírás;
6. „termék”: minden iparilag előállított termék és mezőgazdasági termék, beleértve a haltermékeket is;
7. „szolgáltatás”: az EUMSZ 57. cikkében meghatározott, rendszerint díjazás ellenében nyújtott bármely önálló gazdasági tevékenység;
8. „európai szabványügyi szervezet”: az I. mellékletben felsorolt valamely szervezet;
9. „nemzetközi szabványügyi testület”: a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO), a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) és a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU);
10. „nemzeti szabványügyi testület”: valamely tagállam által a Bizottságnak az e rendelet 27. cikke alapján bejelentett testület.
- (2) A munkaprogram valamennyi szabvány és európai szabvány jellegű dokumentum esetén az alábbiakat tartalmazza:
- a) a szabvány vagy európai szabvány jellegű dokumentum tárgya;
- b) a szabvány vagy európai szabvány jellegű dokumentum kidolgozásának eddig megvalósult szintje;
- c) az alapul vett bármely nemzetközi szabványra történő utalás.
- (3) Valamennyi európai szabványügyi szervezet és nemzeti szabványügyi testület munkaprogramját a honlapján vagy más nyilvánosan elérhető honlapon, valamint a munkaprogram elkészültéről szóló értesítést a szabványalkotói tevékenységekről szóló nemzeti vagy adott esetben európai kiadványokban közzéteszi.
- (4) Valamennyi európai és nemzeti szabványügyi szervezet és nemzeti szabványügyi testület legkésőbb a munkaprogram közzétételkor értesíti annak elkészültéről a többi európai szabványügyi szervezetet és nemzeti szabványügyi testületet, valamint a Bizottságot. A Bizottság a tagállamok rendelkezésére bocsátja ezt az információt a 22. cikk szerinti bizottságon keresztül.
- (5) A nemzeti szabványügyi testületek nem emelhetnek kifogást a programjukban szereplő szabványosítási témáknak az európai szabványügyi szervezetek által megállapított szabályoknak megfelelő európai szintű átvételével kapcsolatban, és nem hozhatnak olyan intézkedéseket, amelyek hátrányosan befolyásolhatják az erre vonatkozó döntést.
- (6) Harmonizált szabvány előkészítése során vagy jóváhagyása után a nemzeti szabványügyi testületek nem tehetnek olyan lépéseket, amelyek sérthetik a tervezett harmonizációt, így különösen nem tehetnek közzé az adott területen új vagy felülvizsgált nemzeti szabványt, amely bármely érvényes harmonizált szabvánnyal nem áll teljes mértékben összhangban. Az új harmonizált szabvány kihirdetése után minden ütköző nemzeti szabványt ésszerű határidőn belül vissza kell vonni.

II. FEJEZET

ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS AZ ÉRDEKCSOPORTOK RÉSZVÉTELE

3. cikk

A szabványügyi testületek munkaprogramjának átláthatósága

(1) Valamennyi európai szabványügyi szervezet és nemzeti szabványügyi testület évente legalább egyszer munkaprogramot állít össze. A munkaprogram tájékoztatást tartalmaz az európai szabványügyi szervezet vagy a nemzeti szabványügyi testület által kidolgozandó vagy módosítandó, a kidolgozás vagy módosítás alatt álló, valamint az előző munkaprogram időszakában általa elfogadott szabványokról és szabvány jellegű dokumentumokról, ha azok nem valamely nemzetközi vagy európai szabvány megegyező vagy egyenértékű átültetései.

4. cikk

A szabványok átláthatósága

(1) Valamennyi európai szabványügyi szervezet és nemzeti szabványügyi testület – kérésre – legalább elektronikus formában megküldi a többi európai szabványügyi szervezet, nemzeti szabványügyi testület vagy a Bizottság számára minden nemzeti és európai szabvány vagy európai szabvány jellegű dokumentum tervezetét.

(2) Valamennyi európai szabványügyi szervezet és nemzeti szabványügyi testület köteles három hónapon belül válaszolni és figyelembe venni a többi európai szabványügyi szervezet,

⁽¹⁾ HL L 88., 2011.4.4., 5. o.

nemzeti szabványügyi testület vagy a Bizottság részéről benyújtott, az (1) bekezdésben említett tervezettel kapcsolatos észrevételek.

(3) Amennyiben valamely nemzeti szabványügyi testület olyan észrevételeket kap, amelyek azt jelzik, hogy a szabványtervezet negatív hatással lehet a belső piacra, a tervezet elfogadása előtt konzultálnia kell az európai szabványügyi szervezetekkel és a Bizottsággal.

(4) A nemzeti szabványügyi testületek:

- a) oly módon biztosítják a nemzeti szabványtervezeteikhez való hozzáférést, hogy minden érintett fél, különösen a más tagállamban letelepedett felek azokra vonatkozó észrevételeket tehessenek;
- b) biztosítják más nemzeti szabványügyi testületeknek, hogy passzív vagy aktív módon (megfigyelő kiküldése útján) részt vegyenek a tervezett tevékenységekben.

5. cikk

Az érdekcsoportok részvétele az európai szabványosításban

(1) Az európai szabványügyi szervezetek ösztönzik és elősegítik valamennyi érintett érdekcsoport, köztük a kkv-k, a fogyasztóvédelmi szervezetek, a környezetvédelmi és dolgozói érdekcsoportok szabványosítási tevékenységeikben való megfelelő képviseletét és tényleges részvételét. Ezt különösen az érdekcsoportok e rendelettel összhangban uniós finanszírozásban részesülő európai szervezetein keresztül valósítják meg a politika kialakítása során, valamint az európai szabványok és szabvány jellegű dokumentumok kidolgozásának alábbi szakaszaiban:

- a) új munkatételek iránti javaslat és azok elfogadása;
- b) a javaslatok műszaki megvitatása;
- c) a tervezetekkel kapcsolatos észrevételek benyújtása;
- d) a meglévő európai szabványok és szabvány jellegű dokumentumok felülvizsgálata;
- e) az elfogadott európai szabványok és szabvány jellegű dokumentumokkal kapcsolatos információterjesztés és tudatosság-növelés.

(2) A tagállamok piacfelügyeleti hatóságaival, a Bizottság kutatási létesítményeivel és az érdekcsoportok e rendelettel összhangban uniós finanszírozásban részesülő európai szervezeteivel folytatott együttműködés mellett az európai szabványügyi szervezetek a műszaki szinten ösztönzik és megkönnyítik a vállalkozások, kutatóközpontok, egyetemek és minden egyéb jogi személy megfelelő képviseletét a jelentős politikai vagy műszaki

innovációs hatású új területekre vonatkozó szabványosítási tevékenységek során, ha az érintett jogi személyek az adott területtel kapcsolatos és az Unió által, egy kutatási, innovációs és technológiai fejlesztési tevékenységekre vonatkozó, az EUMSZ 182. cikkének megfelelően elfogadott többéves keretprogram keretében finanszírozott projektben vesznek részt.

6. cikk

A kkv-k szabványokhoz való hozzáférése

(1) A nemzeti szabványügyi testületek ösztönzik és elősegítik a kkv-k szabványokhoz és szabványkidolgozási folyamatokhoz való hozzáférését a szabványosítási rendszerben való fokozottabb részvételük érdekében például azáltal, hogy

- a) éves munkaprogramjaikban meghatározzák a kkv-k érdeklődésére különösen számot tartó szabványosítási projekteket;
- b) biztosítják a kkv-k szabványosítási tevékenységekhez való hozzáférését anélkül, hogy köteleznék őket arra, hogy nemzeti szabványosítási testület tagjává váljanak;
- c) ingyenes hozzáférést vagy egyedi díjakat biztosítanak a szabványosítási tevékenységekben való részvételhez;
- d) ingyenes hozzáférést biztosítanak a szabványtervezetekhez;
- e) honlapjukon ingyenesen rendelkezésre bocsátják a szabványok kivonatát;
- f) egyedi díjakat alkalmaznak a szabványokhoz való hozzáférés esetében, vagy csökkentett áron kínálnak szabványcsomagokat.

(2) A nemzeti szabványügyi testületek megosztják egymással az arra irányuló bevált gyakorlatokat, hogy a kkv-k szabványosítási tevékenységekben való részvételét növeljék és a szabványok kkv-k általi használatát bővítsék és megkönnyítsék.

(3) A nemzeti szabványügyi testületek éves jelentést küldenek az európai szabványügyi szervezeteknek az (1) és (2) bekezdés szerinti tevékenységeikről és minden más olyan intézkedésről, amelyek célja azon feltételek javítása, amelyek mellett a kkv-k a szabványokat alkalmazhatják és részt vehetnek a szabványok kidolgozásának folyamatában. A nemzeti szabványügyi testületek az említett jelentéseket honlapjukon is közzéteszik.

7. cikk

A hatóságok európai szabványosítási folyamatban való részvétele

A tagállamok adott esetben ösztönzik a hatóságok, köztük a piacfelügyeleti hatóságok részvételét a Bizottság által a 10. cikkel összhangban kért szabványok kidolgozására vagy felülvizsgálata irányuló nemzeti szabványosítási tevékenységekben.

III. FEJEZET

AZ UNIÓS JOGSZABÁLYOKAT ÉS POLITIKÁKAT TÁMOGATÓ EURÓPAI SZABVÁNYOK ÉS SZABVÁNY JELLEGŰ DOKUMENTUMOK

8. cikk

Az Unió éves, európai szabványosításra vonatkozó munkaprogramja

(1) A Bizottság elfogadja az Unió éves, európai szabványosításra vonatkozó munkaprogramját, amely meghatározza az európai szabványosítás stratégiai prioritásait, figyelembe véve az Unió hosszú távú növekedési stratégiáit. A munkaprogram tartalmazza azokat az európai szabványokat és európai szabvány jellegű dokumentumokat, amelyek kidolgozására a Bizottság a 10. cikkel összhangban európai szabványügyi szervezeteket szándékozik felkérni.

(2) Az Unió éves, európai szabványosításra vonatkozó munkaprogramja meghatározza a célkitűzéseket és politikákat azon európai szabványok és szabvány jellegű dokumentumok tekintetében, amelyek kidolgozására a Bizottság európai szabványügyi szervezeteket szándékozik felkérni a 10. cikkel összhangban. Sürgős esetekben a Bizottság előzetes jelzés nélkül is felkérést adhat.

(3) Az Unió éves, európai szabványosításra vonatkozó munkaprogramja tartalmazza ezenkívül az európai szabványosítás nemzetközi vonatkozásainak célkitűzéseit, támogatva az uniós jogalkotást és politikákat.

(4) Az Unió éves, európai szabványosításra vonatkozó munkaprogramját az érintett érdekelt felekkel – köztük az európai szabványügyi szervezetekkel és az érdekcsoportok e rendelettel összhangban uniós finanszírozásban részesülő európai szervezeteivel – és tagállamokkal folytatott konzultációt követően az e rendelet 22. cikkében említett bizottság útján fogadják el.

(5) Annak elfogadását követően a Bizottság honlapján közzéteszi az Unió éves, európai szabványosításra vonatkozó munkaprogramját.

9. cikk

Kutatási létesítményekkel folytatott együttműködés

A Bizottság kutatási létesítményei hozzájárulnak a 8. cikkben említett, az Unió éves, európai szabványosításra vonatkozó munkaprogramjának előkészítéséhez, és az európai szabványügyi szervezetek számára szakterületein tudományos adatokat szolgáltat annak biztosítása érdekében, hogy az európai szabványok figyelembe vegyék a gazdasági versenyképességet és a társadalmi szükségleteket, így a környezeti fenntarthatóságot és a biztonsági és védelmi kérdéseket is.

10. cikk

Európai szabványügyi szervezetek szabványosításra való felkérése

(1) A Bizottság Szerződésében foglalt hatásköri korlátokon belül felkérhet egy vagy több európai szabványügyi szervezetet európai szabvány vagy szabvány jellegű dokumentum megadott

határidőn belüli kidolgozására. Ezen európai szabványoknak és európai szabvány jellegű dokumentumoknak piacvezéreltnek kell lenniük, figyelembe kell venniük a közérdeket és a Bizottság kérésében egyértelműen megfogalmazott szakpolitikai célkitűzéseket, és konszenzuson kell alapulniuk. A Bizottság meghatározza a kért dokumentum által teljesítendő, tartalomra vonatkozó előírásokat és határidőt állapít meg annak elfogadására.

(2) Az (1) bekezdésben említett döntéseket a 22. cikk (3) bekezdésében foglalt eljárásnak megfelelően kell elfogadni az európai szabványügyi testületekkel és az érdekcsoportok e rendelettel összhangban uniós finanszírozásban részesülő európai szervezeteivel, valamint – amennyiben a vonatkozó uniós jogszabály által létrehozott bizottság létezik – az ilyen bizottsággal, illetve az ágazati szakértői konzultáció egyéb formái által létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően.

(3) A vonatkozó európai szabványügyi szervezet a felkérés kézhezvételétől számított egy hónapon belül köteles jelezni, hogy elfogadja-e az (1) bekezdésben említett felkérést.

(4) Pénzügyi támogatásra vonatkozó kérelem esetén a Bizottság a felkérés (3) bekezdésben említett elfogadásától számított két hónapon belül tájékoztatja a vonatkozó európai szabványügyi szervezeteket az európai szabvány vagy szabvány jellegű dokumentum kidolgozása érdekében odaítélt támogatásról.

(5) Az európai szabványügyi szervezetek tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett dokumentumok kidolgozása érdekében végzett tevékenységekről. A Bizottság az európai szabványügyi szervezetekkel együtt értékeli az európai szabványügyi testületek által készített dokumentumoknak az eredeti kérelemmel való összhangját.

(6) Amennyiben valamely harmonizált szabvány megfelel azon követelményeknek, amelyekre vonatkozik, és amelyeket az uniós harmonizációs jogszabályok határoznak meg, az ilyen harmonizált szabványra való hivatkozást a Bizottság háladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* vagy az uniós harmonizációs szabályozás vonatkozó jogi aktusában meghatározott feltételeknek megfelelő más módon.

11. cikk

A harmonizált szabványokkal szembeni hivatalos kifogások

(1) Amennyiben egy tagállam vagy az Európai Parlament úgy ítéli meg, hogy egy harmonizált szabvány nem felel meg teljesen azoknak a követelményeknek, amelyekre az vonatkozik, és amelyeket a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabály meghatároz, arról részletes magyarázattal együtt értesíti a Bizottságot, a Bizottság pedig – amennyiben a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabály által létrehozott bizottság létezik – az ilyen bizottsággal, illetve az ágazati szakértői konzultáció egyéb formái által létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően úgy határozhat, hogy:

a) közzéteszi, nem teszi közzé vagy korlátozásokkal teszi közzé a szóban forgó harmonizált szabványra vonatkozó hivatkozást az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;

b) fenntartja, korlátozásokkal tartja fenn vagy visszavonja a szóban forgó harmonizált szabványokra vonatkozó hivatkozásokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(2) A Bizottság honlapján közzéteszi és rendszeresen frissíti azokról a harmonizált szabványokról szóló információkat, amelyek tekintetében az (1) bekezdésben említett határozat született.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett döntéséről tájékoztatja az érintett európai szabványügyi szervezetet, és szükség esetén a szóban forgó harmonizált szabványok felülvizsgálatát kéri.

(4) A (1) bekezdés a) pontjában említett határozatot a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A (1) bekezdés b) pontjában említett határozatot a 22. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

12. cikk

Az érdekcsoportok szervezeteinek értesítése

A Bizottság – a megfelelő konzultáció és a piaci relevancia biztosítása érdekében – bejelentési rendszert hoz létre valamennyi érdekcsoport részére, beleértve az európai szabványügyi szervezeteket és az érdekcsoportok e rendelettel összhangban uniós finanszírozásban részesülő európai szervezeteit, mielőtt:

- a) elfogadja a 8. cikk (1) bekezdésében említett, az Unió éves, európai szabványosításra vonatkozó munkaprogramját;
- b) elfogadja a 10. cikkben említett szabványosítási kérelmeket;
- c) döntést hoz a harmonizált szabványokkal kapcsolatos hivatalos kifogásokra vonatkozóan, a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően;
- d) döntést hoz a 13. cikk szerinti IKT műszaki előírások elismeréséről;
- e) a 20. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el.

IV. FEJEZET

IKT MŰSZAKI ELŐÍRÁSOK

13. cikk

Hivatkozásként szolgáló, IKT műszaki előírások elismerése

(1) A Bizottság valamely tagállam javaslatára vagy saját kezdeményezésére elismerhet nemzeti, európai vagy nemzetközi szabványnak nem minősülő, de a II. mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő IKT műszaki előírásokat, amelyekre a közbeszerzésekben – elsősorban az átjárhatóság lehetővé tétele érdekében – hivatkozni lehet.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés alapján elismert valamely IKT műszaki előírást módosítják, visszavonják, illetve az a

továbbiakban már nem felel meg a II. mellékletben foglalt követelményeknek, a Bizottság valamely tagállam javaslatára vagy saját kezdeményezésére elismerheti a módosított IKT műszaki előírást, vagy visszavonhatja az elismerést.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett döntéseket az IKT-szabványosítással foglalkozó, több érdekelt felet tömörítő európai platformmal, beleértve az európai szabványügyi szervezeteket, a tagállamokat és az érdekelteket, valamint – amennyiben a vonatkozó uniós jogszabály által létrehozott bizottság létezik – az ilyen bizottsággal, illetve amennyiben ilyen bizottság nem létezik, az ágazati szakértői konzultáció egyéb formái által létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

14. cikk

Az IKT műszaki előírások használata közbeszerzésben

Az e rendelet 13. cikkében említett IKT műszaki előírások a 2004/17/EK, a 2004/18/EK és a 2009/81/EK irányelvben, valamint a 2342/2002/EK, Euratom rendeletben említett közös műszaki előírásnak minősülnek.

V. FEJEZET

AZ EURÓPAI SZABVÁNYOSÍTÁS FINANSZÍROZÁSA

15. cikk

A szabványosítási szervezetek uniós finanszírozása

(1) Az európai szabványügyi szervezetek uniós finanszírozásban részesülhetnek az alábbi szabványosítási tevékenységek elvégzéséhez:

- a) az uniós jogszabályok vagy szakpolitikák végrehajtásához szükséges és arra alkalmas európai szabványok vagy szabvány jellegű dokumentumok kidolgozása és felülvizsgálata;
- b) az európai szabványok vagy szabvány jellegű dokumentumok ellenőrzése minőségi szempontból és a vonatkozó uniós jogszabályoknak és szakpolitikáknak való megfelelés szempontjából;
- c) az európai szabványosítással kapcsolatos előkészítő vagy kiegészítő munka, mint például tanulmányok, együttműködési tevékenységek – többek között nemzetközi együttműködés –, szemináriumok, értékelések, összehasonlító elemzések, kutatómunka, laboratóriumi munka, laboratóriumi körvizsgálatok végzése és a megfelelőség értékelése, valamint az európai szabványok vagy szabvány jellegű dokumentumok kidolgozásának és felülvizsgálatának időtartamát csökkentő intézkedések, az alapelvek, különösen a nyitottság, a minőség, az átláthatóság és a valamennyi érdekcsoport közötti konszenzus elvének sérelme nélkül;
- d) az európai szabványügyi szervezetek központi titkárságainak tevékenységei, ideértve a politika kialakítását, a szabványosítási tevékenységek összehangolását, a technikai munka előkészítését és az érdekelt felek információkkal való ellátását is;

e) az Unió jogalkotásának és szakpolitikáinak támogatására használt európai szabványok vagy európai szabvány jellegű dokumentumok fordítása az európai szabványügyi szervezetek munkanyelvétől eltérő uniós hivatalos nyelvekre vagy kellően indokolt esetben az uniós hivatalos nyelveitől eltérő nyelvekre;

f) a szabványokat vagy európai szabvány jellegű dokumentumokat magyarázó, értelmező és egyszerűsítő tájékoztatások, ideértve az útmutatók, a szabványkivonatokat és a legjobb gyakorlatra vonatkozó tájékoztatások készítését, valamint a tudatosságot növelő intézkedéseket, stratégiákat és képzési programokat is;

g) az európai szabványosítási rendszer és az európai szabványok, illetve európai szabvány jellegű dokumentumok fejlesztése és támogatása az érdekeltek körében az Unióban és nemzetközi szinten, ideértve a technikai segítségnyújtási programokat, valamint az együttműködést harmadik országokkal.

(2) Uniós finanszírozás megítélhető továbbá:

- a) nemzeti szabványügyi testületek számára az (1) bekezdésben említett olyan szabványosítási tevékenységek vonatkozásában, amelyeket az európai szabványügyi szervezetekkel közösen végeznek;
- b) más testületek számára, amelyeket az (1) bekezdés a) pontjában említett tevékenységekhez való hozzájárulással vagy az (1) bekezdés c) és g) pontjában említett tevékenységeknek az európai szabványügyi szervezetekkel közösen történő elvégzésével bíztak meg.

16. cikk

Más európai szervezetek uniós finanszírozása

Az érdekcsoportoknak az e rendelet III. mellékletében meghatározott kritériumoknak megfelelő európai szervezetei uniós finanszírozásban részesülhetnek az alábbi tevékenységek elvégzéséhez:

- a) e szervezetek és az európai és nemzetközi szabványosítással kapcsolatos tevékenységeik működtetése, beleértve a technikai munka előkészítését, valamint tagjaik és az érdekelt felek információkkal való ellátását;
- b) jogi és műszaki szakértői ismeretek biztosítása, ideértve az európai szabványok és az európai szabvány jellegű dokumentumok iránti igény és kidolgozásának vizsgálatával kapcsolatos tanulmányokat és a szakértőképzést is;
- c) az uniós jogszabályok és szakpolitikák végrehajtásához szükséges és arra alkalmas európai szabványok és európai szabvány jellegű dokumentumok kidolgozásával és felülvizsgálásával kapcsolatos műszaki munkában való részvétel;

d) az európai szabványok és európai szabvány jellegű dokumentumok, valamint a szabványokkal kapcsolatos tájékoztatás és alkalmazásuk támogatása az érdekeltek, köztük a kkv-k és a fogyasztók körében.

17. cikk

A finanszírozás módja

(1) Az uniós finanszírozás az alábbi formákban történik:

a) ajánlattételi felhívás nélküli támogatások vagy közbeszerzési eljárást követő szerződések:

i. az európai szabványügyi szervezetek és a nemzeti szabványügyi testületek számára a 15. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységek végzésére;

ii. azon szervek számára, amelyeket az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 49. cikke alapján jogalapot megteremtő jogi aktus hatalmazott fel az e rendelet 15. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett tevékenységek végzésére az európai szabványügyi szervezetekkel együttműködésben;

b) ajánlattételi felhívást követő támogatások vagy közbeszerzési eljárásokat követő szerződések más, a 15. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett szervek számára az alábbi tevékenységekre:

i. hozzájárulás a 15. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, európai szabványok vagy szabvány jellegű dokumentumok kidolgozásához és felülvizsgálatához;

ii. a 15. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett előkészítő vagy kiegészítő munka elvégzése;

iii. a 15. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett tevékenységek elvégzése;

c) ajánlattételi felhívást követő támogatások az érdekcsoportoknak az e rendelet III. mellékletében meghatározott kritériumoknak megfelelő európai szervezetei számára a 16. cikkben említett tevékenységek végzésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett testületek tevékenysége az alábbi formákban finanszírozható:

a) intézkedési támogatások;

b) működési támogatások az európai szabványügyi szervezetek és az érdekcsoportoknak az e rendelet III. mellékletében meghatározott kritériumoknak megfelelő európai szervezetei számára, az 1605/2002/EK, Euratom rendeletben meghatározott szabályok szerint. A működési támogatás meghosszabbítás esetén nem csökken automatikusan.

(3) A Bizottság dönt az (1) és (2) bekezdésben említett finanszírozási módokról, valamint tevékenységi típusonként a támogatások összegéről és legnagyobb százalékos arányáról.

(4) A kellően indokolt esetek kivételével a 15. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett szabványosítási tevékenységek esetében megítélt támogatás átalányösszegű, amely a 15. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett szabványosítási tevékenységek esetében az alábbi feltételek teljesülésekor fizetendő:

- a) az európai szabványoknak vagy szabvány jellegű dokumentumoknak a Bizottság 10. cikke szerinti felkérésére történő elfogadására és felülvizsgálatára az említett cikk szerinti felkérésben meghatározott határidőn belül kerül sor;
- b) a kkv-k, fogyasztóvédelmi szervezetek, környezetvédelmi és dolgozói érdekcsoportok számára az 5. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerinti megfelelő képviselőt biztosítanak az európai szabványosítási tevékenységek során és részt vehetnek a folyamatban.

(5) Az együttműködés közös célkitűzéseit, illetve az európai szabványügyi szervezeteknek és az érdekcsoportok e rendelet III. mellékletében meghatározott kritériumoknak megfelelő európai szervezeteinek odaítélt támogatásokkal kapcsolatos igazgatási és pénzügyi feltételeket a Bizottság és az említett szabványügyi és érdekcsoportokat tömörítő szervezetek között létrejövő partnerségi keretmegállapodásokban kell meghatározni az 1605/2002/EK, Euratom rendeletnek és a 2342/2002/EK, Euratom rendeletnek megfelelően. A Bizottság értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e megállapodások megkötéséről.

18. cikk

Irányítás

A költségvetési hatóság által a szabványosítási tevékenységek finanszírozására meghatározott előirányzatok fedezhetik emellett a 15., 16. és 17. cikk végrehajtásához közvetlenül szükséges előkészítői, felügyeleti, ellenőrzési, értékelési és audittal kapcsolatos intézkedéseket is, ideértve a tanulmányokat, üléseket, tájkoztatási és közzétételi tevékenységeket, az információcseréhez szükséges informatikai hálózathoz kapcsolódó kiadásokat, valamint minden egyéb olyan költséget, amely a szabványosítási tevékenységek során a Bizottság által esetlegesen igénybe vett igazgatási és technikai segítségnyújtáshoz kapcsolódik.

19. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

(1) A Bizottság biztosítja, hogy az e rendelet alapján finanszírozott tevékenységek végrehajtása során az Unió pénzügyi érdekeit csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni megelőző intézkedésekkel és hatékony ellenőrzésekkel védjék, gondoskodik továbbá a jogosulatlanul kifizetett összegek visszafizetéséről, és szabálytalanság esetén hatékony, arányos

és visszatartó erejű szankciókat szab ki a 2988/95/EK, Euratom, a 2185/96/Euratom, EK és az 1073/1999/EK rendeletnek megfelelően.

(2) Az e rendelet alapján finanszírozott uniós tevékenységek esetében a 2988/95/EK, Euratom rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szabálytalanság valamely uniós jogszabálynak vagy szerződéses kötelezettségnek valamely gazdasági szereplő olyan cselekményéből vagy mulasztásából eredő megsértését jelenti, amely indokolatlan költségvetési tétel felvétele révén az Unió általános költségvetésének vagy az Unió által kezelt költségvetéseknek a sérelmével jár vagy járhat.

(3) Az e rendelet alapján születő megállapodások és szerződések esetén rendelkezni kell a Bizottság vagy felhatalmazott képviselője által végzett felügyeletről és pénzügyi ellenőrzésről, valamint az Európai Számvevőszék által szükség esetén a helyszínen lefolytatandó ellenőrzésről.

VI. FEJEZET

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK, A BIZOTTSÁG ÉS A JELENTÉSEK

20. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a mellékletek módosítására vonatkozóan, az alábbiak érdekében:

- a) az európai szabványügyi szervezetek I. mellékletben meghatározott jegyzékének naprakésszé tétele a nevük vagy felépítésük tekintetében bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében;
- b) az érdekcsoportok e rendelet III. mellékletében meghatározott kritériumoknak megfelelő európai szervezeteire vonatkozó feltételeknek nonprofit jellegük és a reprezentativitás vonatkozásában bekövetkező további fejleményekhez történő igazítása. Az ilyen kiigazítások nem eredményezhetik bármely új kritérium létrehozását vagy meglévő kritériumok vagy szervezeti kategóriák megszüntetését.

21. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 20. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2013. január 1-jétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 20. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 20. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

22. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Amennyiben a bizottság véleményét írásbeli eljárás útján kéri ki, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége kéri.

23. cikk

Bizottsági együttműködés a szabványügyi szervezetekkel és az érdekcsoportokkal

A 22. cikk (1) bekezdésében említett bizottság az európai szabványügyi szervezetekkel és az érdekcsoportok e rendelettel összhangban uniós finanszírozásban részesülő európai szervezeteivel együttműködve végzi munkáját.

24. cikk

Jelentések

(1) Az európai szabványügyi szervezetek e rendelet végrehajtásáról éves jelentést nyújtanak be a Bizottságnak. A jelentésnek részletes tájékoztatást kell tartalmazni az alábbiakról:

a) a 4., 5., 10., 15. és 17. cikk alkalmazása;

b) a kkv-k, a fogyasztóvédelmi szervezetek, a környezetvédelmi és dolgozói érdekcsoportok nemzeti szabványügyi testületeiben való képviselése;

c) a kkv-k képviselése a 6. cikk (3) bekezdésében említett éves jelentések alapján;

d) IKT alkalmazása a szabványosítási rendszerben;

e) a nemzeti szabványügyi testületek és az európai szabványügyi szervezetek közötti együttműködés.

(2) Az érdekcsoportok szervezetei, amelyek e rendelet alapján uniós támogatásban részesültek, a tevékenységükről éves jelentést nyújtanak be a Bizottságnak. A jelentés különösen e szervezetek tagságáról és a 16. cikkben említett tevékenységekről tartalmaz tájékoztatást.

(3) 2015. december 31-ig, valamint azt követően ötévente a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról. A jelentés az uniós jogszabályok és szakpolitikák követelményeire tekintettel tartalmazza az (1) és (2) bekezdésben említett éves jelentések elemzését, az uniós finanszírozásban részesülő szabványosítási tevékenységek helytállóságáról szóló értékelést, valamint lehetséges új intézkedések értékelését, amelyek célja az európai szabványosítás egyszerűsítése és az európai szabványügyi szervezetek adminisztratív terheinek csökkentése.

25. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2015. január 2-ig értékeli az e rendelet 10. cikke által létrehozott eljárás hatásait a szabványosítási kérelmek kiadására vonatkozó időkeretre. A Bizottság a következtetéseket jelentés formájában nyújtja be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Adott esetben a jelentést a rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslat kíséri.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Módosítások

(1) A következő rendelkezéseket el kell hagyni:

a) a 89/686/EGK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése;

b) a 93/15/EGK irányelv 5. cikke;

c) a 94/9/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése;

d) a 94/25/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése;

e) a 95/16/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése;

f) a 97/23/EK irányelv 6. cikke,

- g) a 2004/22/EK irányelv 14. cikke,
- h) a 2007/23/EK irányelv 8. cikkének (4) bekezdése;
- i) a 2009/23/EK irányelv 7. cikke;
- j) a 2009/105/EK irányelv 6. cikke.

A törölt rendelkezésekre történő hivatkozásokat e rendelet 11. cikkére történő hivatkozásnak kell tekinteni.

(2) A 98/34/EK irányelv a következőképpen módosul:

- a) az 1. cikk (6)–(10) bekezdését el kell hagyni;
- b) a 2., 3. és 4. cikket el kell hagyni;
- c) a 6. cikk (1) bekezdésében az „az I. és II. mellékletben említett szabványügyi szervek képviselőivel” szövegrészt el kell hagyni;
- d) az 6. cikk (3) bekezdésének első francia bekezdését el kell hagyni;
- e) a 6. cikk (4) bekezdésének a), b) és e) pontját el kell hagyni;
- f) a 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A tagállamok a 8. cikk (1) bekezdésének megfelelően műszakisabály-tervezetként közlik a Bizottsággal a szabványügyi intézményekhez benyújtott, meghatározott termékekre vonatkozó műszaki előírás vagy szabvány kidolgozására vonatkozó kérelmeket az ilyen termékekre vonatkozó műszaki szabály elfogadása céljából, és indokolják azok elfogadását”;

- g) a 11. cikkben a második mondat helyébe a következő mondat lép:

„A Bizottság a kapott értesítések statisztikáját évente közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.”;

- h) az I. és a II. mellékletet el kell hagyni.

Az elhagyott rendelkezésekre történő hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásokként kell értelmezni, az e rendelet IV. mellékletében foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

27. cikk

Nemzeti szabványügyi testületek

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot szabványügyi testületeikről.

A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a nemzeti szabványügyi testületek jegyzékét és annak minden későbbi módosítását.

28. cikk

Átmeneti rendelkezések

A 98/34/EK irányelv szerint elfogadott, az alapkövetelményeknek való megfelelés harmonizált szabványok alkalmazásával történő teljesítésének vélelméről rendelkező uniós jogi aktusokban a 98/34/EK irányelvre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásokként kell értelmezni, a műszaki szabályozás tekintetében a 98/34/EK irányelv 5. cikke által felállított bizottságra való hivatkozások kivételével.

Ha valamely uniós jogi aktus harmonizált szabványokkal szembeni kifogásokra vonatkozó eljárásról rendelkezik, e rendelet 11. cikkét e jogi aktusra nem kell alkalmazni.

29. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1673/2006/EK és a 87/95/EGK határozat hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett határozatokra történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásokként kell értelmezni, az e rendelet IV. mellékletében foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2013. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2012. október 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. D. MAVROYIANNIS

*I. MELLÉKLET***EURÓPAI SZABVÁNYÜGYI SZERVEZETEK**

1. CEN – Európai Szabványügyi Bizottság
 2. Cenelec – Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság
 3. ETSI – Európai Távközlési Szabványügyi Intézet
-

II. MELLÉKLET

AZ IKT MŰSZAKI ELŐÍRÁSOK ELISMERÉSÉRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

1. A műszaki előírások piaci elfogadottsággal rendelkeznek és azok alkalmazása nem gátolja a már meglévő európai, illetve nemzetközi szabványokkal való interoperabilitást. A piaci elfogadottságot az előírásokat teljesítő, különböző gyártóktól származó és működőképessé termékmintákkal lehet igazolni.
2. A műszaki előírások egységesek, mivel nem összeegyeztethetetlenek az európai szabványokkal, azaz olyan tartományokra vonatkoznak, ahol ésszerű időszakon belül nem tervezik új európai szabványok elfogadását, ahol a meglévő szabványok piaci fogadtatása nem volt kedvező, vagy ahol ezek a szabványok elavultak, továbbá ahol a műszaki előírások európai szabvány jellegű dokumentumokba történő átültetését nem tervezik ésszerű időn belül.
3. A műszaki előírásokat nonprofit szervezet dolgozta ki, amely olyan szakmai társadalmi, ipari, kereskedelmi vagy egyéb, tagsággal rendelkező szervezet, amely szakterületén az alábbi feltételeknek megfelelő eljárásban IKT műszaki előírásokat dolgoz ki, és nem minősül európai szabványügyi szervezetnek, vagy nemzeti vagy nemzetközi szabványügyi testületnek:
 - a) nyitottság:

a műszaki előírást olyan nyilvános döntéshozatali folyamatban dolgozták ki, amely a műszaki előírás által érintett piac vagy piacok minden érdekelt fele számára hozzáférhető volt;
 - b) konszenzus:

a döntéshozatali eljárás együttműködésen és konszenzuson alapult. Az eljárás nem részesített előnyben egy érdekcsoportot sem. A konszenzus egy olyan általános megállapodás, amely esetén a lényeges érintett érdekek egyike sem áll ellentétben tartósan az érdemi kérdésekkel, és az eljárás valamennyi érintett fél álláspontjának figyelembevételére és az ellentétes érvek egyeztetésére törekszik. A konszenzus nem jelent egyhangúságot;
 - c) átláthatóság:
 - i. a technikai egyeztetésekkel és a döntéshozatallal kapcsolatos valamennyi információt azonosították és archiválták;
 - ii. az új szabványosítási tevékenységekről megfelelő és hozzáférhető eszközökön keresztül nyilvános és széles körű tájékoztatást nyújtottak;
 - iii. a kiegyensúlyozottságra való törekvés miatt az érdekelt felek minden érintett csoportja számára biztosított volt a részvételi lehetőség;
 - iv. az érdekelt felek észrevételeit figyelembe vették, azokra választ adtak.
4. A műszaki előírásoknak az alábbi követelményeknek kell megfelelniük:
 - a) karbantartás: folyamatosan és hosszú távon biztosított a közzétett műszaki előírások támogatása és karbantartása;
 - b) hozzáférhetőség: a műszaki előírások nyilvánosan, elfogadható feltételek mellett (és ennek részeként elfogadható áron vagy díjmentesen) elérhetők alkalmazás vagy hasznosítás céljából;
 - c) szellemi tulajdonjogok: a műszaki előírások végrehajtásához alapvető szellemi tulajdonjogok használata a kérelmezőknek (tisztességes) ésszerű és nem diszkriminatív ([F]RAND) alapon engedélyezett, ami – a szellemi tulajdonjog jogosultjának belátása szerint – az alapvető szellemi tulajdon felhasználásának ingyenes engedélyezését is magában foglalja;
 - d) relevancia:
 - i. a műszaki előírások használhatóak és relevánsak;
 - ii. a műszaki előírásoknak meg kell felelniük a piaci igényeknek és a szabályozói követelményeknek;
 - e) semlegesség és stabilitás:
 - i. a műszaki előírásoknak, amennyire csak lehetséges, működésorientáltak kell lenni, nem pedig tervezési vagy leíró jellegűnek;
 - ii. a műszaki előírások nem torzíthatják a piacot, és nem korlátozhatják alkalmazóikat abban, hogy a műszaki előírásokra építve fejlesszék a versenyt és az innovációt;
 - iii. a műszaki előírásokat a vezető tudományos és műszaki eredmények alapján kell megalkotni;

f) minőség:

- i. a részletezettség minőségének és szintjének elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az egymással versenyző megvalósítások számos interoperábilis termék és szolgáltatás kifejlesztését tegyék lehetővé;
 - ii. a szabványosított interfészek nincsenek elrejtve, és kizárólag azon szervezetek ellenőrzése alatt állnak, amelyek a műszaki előírásokat elfogadták.
-

III. MELLÉKLET

AZ ÉRDEKCSOPORTOK UNIÓS FINANSZÍROZÁSRA JOGOSULT EURÓPAI SZERVEZETEI

1. A kkv-kat az európai szabványosítási tevékenységek során képviselő olyan európai szervezet, amely:
 - a) nem kormányzati és nonprofit jellegű szervezet;
 - b) alapító okiratban foglalt célja és tevékenysége a kkv-k érdekeinek az európai szabványosítási folyamatban való képviselete, a kkv-k figyelmének felhívása a szabványosításra és ösztönzésük arra, hogy részt vegyenek a szabványosítási eljárásban;
 - c) a tagállamok legalább kétharmadában a kkv-kat képviselő nonprofit szervezetek részéről megbízást kapott a kkv-k érdekeinek az európai szintű szabványosítási folyamatban való képviseletére.
2. A fogyasztókat az európai szabványosítási tevékenységek során képviselő olyan európai szervezet, amely:
 - a) nem kormányzati, nonprofit szervezet, független bárminemű ipari, kereskedelmi és üzleti érdektől, és egyéb összeférhetetlenség sem áll fenn;
 - b) alapító okiratban foglalt célja és tevékenysége a fogyasztói érdekeknek az európai szabványosítási folyamatban való képviselete;
 - c) a tagállamok legalább kétharmadában nemzeti nonprofit fogyasztóvédelmi szervezetek részéről megbízást kapott a fogyasztói érdekeknek az európai szintű szabványosítási folyamatban való képviseletére.
3. A környezetvédelmi érdekeket az európai szabványosítási tevékenységek során képviselő olyan európai szervezet, amely:
 - a) nem kormányzati, nonprofit szervezet, független bárminemű ipari, kereskedelmi és üzleti érdektől, és egyéb összeférhetetlenség sem áll fenn;
 - b) alapító okiratban foglalt célja és tevékenysége a környezetvédelmi érdekeknek az európai szabványosítási folyamatban való képviselete;
 - c) a tagállamok legalább kétharmadában nemzeti nonprofit környezetvédelmi szervezetek részéről megbízást kapott a környezetvédelmi érdekeknek az európai szintű szabványosítási folyamatban való képviseletére.
4. A dolgozói érdekeket az európai szabványosítási tevékenységek során képviselő olyan európai szervezet, amely:
 - a) nem kormányzati, nonprofit szervezet, független bárminemű ipari, kereskedelmi és üzleti érdektől, és egyéb összeférhetetlenség sem áll fenn;
 - b) alapító okiratban foglalt célja és tevékenysége a dolgozói érdekeknek az európai szabványosítási folyamatban való képviselete;
 - c) a tagállamok legalább kétharmadában nemzeti nonprofit dolgozói szervezetek részéről megbízást kapott a dolgozói érdekeknek az európai szintű szabványosítási folyamatban való képviseletére.

IV. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

98/34/EK irányelv	E rendelet
1. cikk, első bekezdés, 6. pont	2. cikk (1) bekezdés
1. cikk, első bekezdés, 7. pont	—
1. cikk, első bekezdés, 8. pont	2. cikk (3) bekezdés
1. cikk, első bekezdés, 9. pont	2. cikk (8) bekezdés
1. cikk, első bekezdés, 10. pont	2. cikk (10) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés	3. cikk (1) bekezdés
2. cikk (2) bekezdés	3. cikk (2) bekezdés
2. cikk (3) bekezdés	3. cikk (3) és (4) bekezdés
2. cikk (4) bekezdés	27. cikk
2. cikk (5) bekezdés	20. cikk a) pont
3. cikk	4. cikk (1) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés	3. cikk (3) és (5) bekezdés és 4. cikk (4) bekezdés
4. cikk (2) bekezdés	—
6. cikk (3) bekezdés, első franciabekezdés	—
6. cikk (4) bekezdés a) pont	20. cikk a) pont
6. cikk (4) bekezdés b) pont	—
6. cikk (4) bekezdés e) pont	10. cikk (2) bekezdés
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	27. cikk
1673/2006/EK határozat	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. és 3. cikk	15. cikk
4. cikk	—
5. cikk	17. cikk
6. cikk (1) bekezdés	18. cikk
6. cikk (2) bekezdés	24. cikk (3) bekezdés
7. cikk	19. cikk
87/95/EGK határozat	E rendelet
1. cikk	2. cikk
2. cikk	3. cikk
3. cikk	13. cikk

87/95/EGK határozat	E rendelet
4. cikk	8. cikk
5. cikk	14. cikk
6. cikk	—
7. cikk	—
8. cikk	24. cikk (3) bekezdés
9. cikk	—

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1026/2012/EU RENDELETE

(2012. október 25.)

a halállományok megőrzésére irányuló, a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok esetében alkalmazandó egyes intézkedésekről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Amint az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezménye (UNCLOS) és az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezései végrehajtásáról szóló, az Egyesült Nemzetek 1995. augusztus 4-én kelt megállapodása (UNFSA) rendelkezik, bizonyos megosztott, kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és hosszú távon vándorló halállományok kezeléséhez szükség van azoknak az országoknak az együttműködésére, amelyek vizeiben az állomány él (partmenti országok), és azon országokéra, amelyek flottái halásszák az adott állományokat (halászó államok). Ez az együttműködés kialakítható a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretein belül, vagy – ahol e szervezeteknek nincs hatásköre a kérdéses állomány vonatkozásában – a halászatban érdekelt országok közötti *ad hoc* rendelkezések segítségével.
- (2) Amennyiben egy harmadik ország, amely az ő és az Unió közös érdekű állományát magában foglaló halászatban érdekelt, olyan halászati tevékenységet tesz lehetővé más országok és az Unió meglévő halászati rendjének vagy jogainak, kötelezettségeinek és érdekeinek figyelembe vétele nélkül, amely veszélyezteti az adott állomány fenntarthatóságát, és nem működik együtt más országokkal és az Unióval ezen állomány kezelésében, meghatározott intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy elősegítsék ezen ország hozzájárulását az adott állomány védelméhez.
- (3) A halállományok akkor tekintendők nem fenntartható állapotúnak, ha azokat nem tartják folyamatosan a legnagyobb fenntartható hozamot termelő szinten vagy afelett,

vagy – amennyiben e szintet nem lehet megbecsülni – ha az állományt nem tartják folyamatosan biztonságos biológiai korlátokon belül.

- (4) Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett egy ország olyan országnak tekinthető, amely lehetővé teszi a nem fenntartható halászatot, és amely e rendelet intézkedéseinek hatálya alá esik, ideértve azt az eljárást is, amely lehetővé teszi az adott ország számára álláspontja ismertetését, valamint kiigazító lépések elfogadását.
- (5) Emellett meg kell határozni azokat az intézkedéstípusokat, amelyek alkalmazhatóak egy nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország vonatkozásában, valamint meg kell fogalmazni azokat a feltételeket, amelyek mellett ezek az intézkedések alkalmazhatók, úgy, hogy objektív kritériumokon alapuljanak, méltányosak és költséghatékonyak legyenek, és megfeleljenek a nemzetközi jognak, különösen a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezménynek.
- (6) Az ilyen intézkedések célja, hogy a közös érdekű állományok halászatára irányuló ösztönzők megszüntethetők legyenek a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok vonatkozásában. Ez többek között úgy érhető el, ha korlátozzák a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok ellenőrzése alá tartozó, közös érdekű állományok halászatát folytató hajók által fogott haltermékek importját, ha korlátozzák az e hajók kikötőkhöz való hozzáférést, vagy ha megakadályozzák, hogy az Unió halászhajóit vagy az Unió halászati felszereléseit arra használják, hogy a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok ellenőrzése alatt közös érdekű állományokat halásszanak velük.
- (7) A halállományok megőrzését célzó uniós fellépés hatékonyságának és következetességének biztosítása érdekében fontos a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletben ⁽³⁾ meghatározott intézkedések figyelembevétele.
- (8) Annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelet alapján egy országgal szemben elfogadott intézkedések környezetvédelmi szempontból ésszerűek, hatékonyak, arányosak és a nemzetközi szabályokkal összhangban legyenek, fontos, hogy elfogadásukat megelőzően megvizsgálják a várható környezeti, kereskedelmi, gazdasági és társadalmi hatásait.
- (9) Amennyiben egy országgal szemben e rendelet alapján elfogadott intézkedések nem hatékonyak, és az adott ország továbbra is nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országnak tekintendő, e rendelettel összhangban további intézkedéseket lehet elfogadni.

⁽¹⁾ HL C 229., 2012.7.31., 112. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. szeptember 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. szeptember 25-i határozata.⁽³⁾ HL L 286., 2008.10.29, 1. o.

- (10) Az e rendelet alapján egy országgal szemben elfogadott intézkedések alkalmazását be kell fejezni, amint a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország meghozta azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy hozzájáruljon a közös érdekű állományok védelméhez.
- (11) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni valamely országnak a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé sorolása, az ilyen harmadik országokkal szembeni intézkedések elfogadása, és az arról való döntés tekintetében, hogy az ilyen intézkedések alkalmazását be kell fejezni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (12) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, ha az e rendelet értelmében meghozott intézkedések alkalmazásának befejezésével összefüggésben felmerülő, kellően indokolt esetben ez rendkívül sürgős okból szükséges,
- c) „regionális halászati gazdálkodási szervezet”: olyan szubregionális vagy regionális szervezet vagy hasonló rendszer, amely az azt létrehozó egyezmény vagy megállapodás értelmében a nemzetközi jog alapján illetékességgel rendelkezik állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedések megállapítására a felügyelete alá tartozó tengeri élővilágra vonatkozóan;
- d) „behozatal”: halak vagy halászati termékek behozatala az Unió területére, ideértve a területén található kikötőkben történő átrakodási célú behozatalt is;
- e) „átrakodás”: egy halászhajó fedélzetén lévő halak egy részének vagy egészének egy másik halászhajóra történő átrakodása, akár a tengeren, akár a kikötőben;
- f) „nem fenntartható állapot”: az az állapot, amikor az állományt nem tartják folyamatosan a legnagyobb fenntartható hozamot termelő szinten vagy afelett, vagy – amennyiben e szintet nem lehet megbecsülni – ha az állományt nem tartják folyamatosan biztonságos biológiai korlátokon belül; az állományméretet, amelynek alapján eldönthető, hogy egy állomány fenntartható állapotban van-e, a legjobb rendelkezésre álló tudományos módszerrel kell meghatározni;
- g) „biztonságos biológiai korlátok”: az állományméret azon határa, amelyen belül az állomány intenzív halászat mellett is nagy valószínűséggel újratermelődik;
- h) „ország”: olyan harmadik ország, beleértve az önkormányzati státuszt élvező területeket is, amely hatáskörökkel van felruházva az élő tengeri erőforrások megőrzése és kezelése terén.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) E rendelet harmadik országok halászattal kapcsolatos tevékenységeire és politikájára vonatkozó egyes intézkedések elfogadásának keretét határozza meg, az Unió és az adott harmadik országok közös érdekű halállományai hosszú távú megőrzésének biztosítása érdekében.

(2) Az ezen rendelet értelmében elfogadott intézkedések minden olyan esetre alkalmazandóak lehetnek, amikor a közös érdekű állományok közös kezelése megkívánja a harmadik országok és az Unió közötti együttműködést, ideértve azt is, amikor ez az együttműködés egy regionális halászati gazdálkodási szervezeten vagy hasonló testületen keresztül történik.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „közös érdekű állomány”: olyan halállomány, amelyet földrajzi eloszlása mind az Unió, mind harmadik ország számára elérhetővé tesz, és amelynek kezelése megkívánja az ezen országok és az Unió közötti együttműködést akár kétoldalú, akár többoldalú rendszerben;
- b) „kapcsolódó fajok”: a közös érdekű állományokkal egyazon ökoszisztémához tartozó és azt az állományt zsákmányoló, számára zsákmányul szolgáló, a táplálékért és az élettérért vele versengő vagy vele együttesen ugyanazon halászati területen előforduló és ugyanazon halászat vagy halászatok által hasznosított vagy véletlenül fogott halfajok;

3. cikk

A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok

Egy ország akkor tekinthető a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országnak, ha:

- a) nem működik együtt a közös érdekű állományok kezelésében az UNCLOS és az UNFSA, vagy bármely más nemzetközi megállapodás, vagy nemzetközi jogi norma rendelkezéseinek maradéktalan betartásával; és
- b) vagy:
- i. nem vezeti be a szükséges halászati gazdálkodási intézkedéseket; vagy
 - ii. más országok és az Unió jogainak, érdekeinek és kötelezettségeinek körülmények között figyelembevétele nélkül fogad el halászati gazdálkodási intézkedéseket, és e halászati gazdálkodási intézkedések, más országok és az Unió intézkedéseivel összefüggésben tekintve, olyan halászati tevékenységhez vezetnek, amelynek hatására az állomány nem fenntartható állapotba kerülhetne. E feltétel akkor is teljesültnek tekintendő, ha az adott ország által elfogadott

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

halászati gazdálkodási intézkedések csak a mások által elfogadott intézkedéseknek köszönhetően nem vezettek az állomány nem fenntartható állapotba kerüléséhez.

4. cikk

A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal kapcsolatos intézkedések

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az alábbi intézkedéseket fogadhatja el egy, a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országgal kapcsolatban:

- a) az adott országot a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé sorolja;
- b) szükség esetén azonosíthatja az adott ország azon hajóit vagy flottáit, amelyekre bizonyos intézkedéseket kell alkalmazni;
- c) mennyiségi korlátozásokat vethet ki az Unióba behozott, a közös érdekű állományból származó, az adott ország ellenőrzése alatt kifogott halakra vagy olyan haltermékekre, amelyeket ilyen halakból készítettek, vagy amelyek ilyen halakat tartalmaznak;
- d) mennyiségi korlátozásokat vethet ki a behozott, a közös érdekű állományból az adott ország ellenőrzése alatt kifogott, bármely kapcsolódó fajból származó halakra és olyan haltermékekre, amelyeket ilyen halakból készítettek, vagy amelyek ilyen halakat tartalmaznak; ilyen intézkedés elfogadása során a Bizottságnak az e rendelet 5. cikke (4) bekezdésnek és az arányosság elvének megfelelően kell meghatározni, hogy mely fajok és fogások esnek az intézkedés hatálya alá;
- e) korlátozásokat vezethet be az Unió kikötőinek használatára vonatkozóan azokra a hajókra, amelyek az adott ország lobogója alatt a közös érdekű állományokat és/vagy a kapcsolódó fajokat halásszák, és amelyek vagy az adott ország lobogója alatt, vagy annak engedélyével, más lobogó alatt álló hajók által kifogott, közös érdekű állományból és/vagy a kapcsolódó fajokból származó halat és haltermékeket szállítanak; ezek a korlátozások nem érvényesek az UNCLOS 18. cikke szerinti *vis maior* vagy végszükség esetén a kizárólag csak ezen helyzetek megoldásához szükséges szolgáltatásokra;
- f) megtilthatja az Unió gazdasági szereplőinek az adott harmadik ország lobogója alatt hajózó bármilyen halászhajó megvásárlását;
- g) megtilthatja a valamely tagállam lobogója alatt hajózó halászhajók átlajstromozását az adott ország lobogója alá;
- h) megtilthatja a tagállamoknak, hogy engedélyezzék az uniós gazdasági szereplők számára az adott országból származó gazdasági szereplőkkel bérszállításra történő rendelkezésre bocsátási megállapodás kötését;
- i) megtilthatja a tagállamok lobogója alatt hajózó halászhajók, illetve a közös érdekű állományok halászatához szükséges halászfelszerelések és tartozékok exportálását az adott országba;

j) megtilthatja az uniós gazdasági szereplők és az adott ország között olyan magánjellegű kereskedelmi megállapodások megkötését, amelyek lehetővé teszik, hogy egy tagállam lobogója alatt hajózó halászhajó használhassa az adott ország halászati lehetőségeit;

k) megtilthatja közös halászati tevékenységek végzését a valamely tagállam lobogója alatt hajózó halászhajók és az adott ország lobogója alatt hajózó halászhajók között.

(2) Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 8. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. cikk

Az e rendelet alapján elfogadott intézkedésekre vonatkozó általános követelmények

(1) A 4. cikkben említett intézkedéseknek:

- a) kapcsolódniuk kell a közös érdekű állomány megőrzéséhez;
- b) az Unió hajói által halászott, illetve az Unión belül termelt vagy fogyasztott olyan halfajokra – és a belőlük készült, valamint az ezeket tartalmazó termékekre – vonatkozó korlátozásokkal együtt kell hatályba lépniük, amelyekre az intézkedéseket meghozzák;
- c) arányosnak kell lenniük a kitűzött célokkal, és meg kell felelniük az Unió által aláírt nemzetközi egyezményekben foglalt kötelezettségeknek, valamint minden vonatkozó nemzetközi jogi normának.

(2) A 4. cikkben említett intézkedéseknek figyelembe kell venniük az 1005/2008/EK rendelet értelmében már meghozott intézkedéseket.

(3) A 4. cikkben említett intézkedések nem alkalmazhatók oly módon, hogy az az azonos feltételekkel rendelkező országok közötti önkényes vagy nem igazolható megkülönböztetésnek, vagy a nemzetközi kereskedelem rejtett korlátozásának eszközét képezze.

(4) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézkedések környezetvédelmi szempontból ésszerűek, hatékonyak, arányosak és a nemzetközi szabályokkal összhangban legyenek, a 4. cikkben említett intézkedések elfogadása során a Bizottság értékeli az intézkedések rövid és hosszú távú környezeti, kereskedelmi, gazdasági és társadalmi hatásait, valamint a végrehajtásukhoz kapcsolódó adminisztratív terheket.

(5) A 4. cikkben említett intézkedéseknek rendelkezniük kell az illetékes hatóságok általi végrehajtásukhoz szükséges megfelelő rendszerről.

6. cikk

A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal kapcsolatos intézkedések elfogadását megelőző eljárások

(1) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 4. cikkben említett intézkedéseket kell elfogadni, értesítenie kell az érintett

országot arról a szándékáról, hogy az országot a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé sorolja. Ilyen esetekben haladéktalanul tájékoztatni kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2) Ennek az értesítésnek tartalmaznia kell a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé történő sorolás indokát, és ismertetnie kell azokat a lehetséges intézkedéseket, amelyek ezzel kapcsolatban e rendelet szerint hozhatók.

(3) A 4. cikkben említett intézkedések elfogadása előtt a Bizottságnak megfelelő alkalmat kell biztosítania az érintett ország számára, hogy írásban válaszolhasson az értesítésre, és orvosolhassa a helyzetet az említett értesítés kézhezvételét követő egy hónapon belül.

7. cikk

A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal kapcsolatos intézkedések alkalmazásának időtartama

(1) A 4. cikkben említett intézkedések alkalmazását be kell fejezni, amint a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország meghozza a közös érdekű állományok megőrzéséhez és kezeléséhez szükséges megfelelő kiigazító intézkedéseket, és:

- a) e kiigazító intézkedéseket függetlenül, vagy az Unióval és adott esetben más érintett országokkal folytatott konzultációk keretében fogadták el; és
- b) e kiigazító intézkedések nem ássák alá az Unió által az érintett halállományok megőrzése érdekében akár függetlenül, akár más országokkal együttműködve meghozott intézkedések hatásait.

(2) A Bizottságnak végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, amelyekben megállapítja, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket betartják-e, és amelyekben határoz arról – amennyiben szükséges –, hogy a 4. cikkben foglaltaknak

megfelelő intézkedések alkalmazását megszüntetik az érintett ország vonatkozásában. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 8. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Előre nem látható gazdasági vagy társadalmi zavarral kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben a Bizottság azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 8. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében, amelyekkel a 4. cikk alapján elfogadott intézkedések alkalmazásának befejezéséről dönt.

8. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek az 5. cikkével együttesen értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az 5. cikk (4) bekezdésében említett értékelés eredményeit a 182/2011/EU rendelet 10. cikkének (4) bekezdésében meghatározott eljárás keretében az abban hivatkozott dokumentumokkal együtt az Európai Parlament és a Tanács rendelkezésére bocsátják.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetést követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2012. október 25-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A. D. MAVROYIANNIS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1027/2012/EU RENDELETE

(2012. október 25.)

a 726/2004/EK rendeletnek a farmakovigilancia tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére, valamint 168. cikke (4) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az engedélyezett gyógyszerek átlátható felügyeletének biztosítása érdekében az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról szóló, 2004. március 31-i 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ által a kiegészítő monitorozás tárgyát képező gyógyszerekről létrehozott jegyzéknek következetesen tartalmaznia kell az összes olyan gyógyszert, amelyre bizonyos engedélyezés utáni biztonsági feltételek vonatkoznak.
- (2) Emellett a forgalombahozatali engedély jogosultjának önkéntes intézkedése nem vezethet oda, hogy az Unióban engedélyezett gyógyszerek kockázataival és előnyeivel kapcsolatos aggályokkal ne foglalkozzanak megfelelően valamennyi tagállamban. Ezért a forgalombahozatali engedély jogosultját kötelezni kell arra, hogy tájékoztassa az Európai Gyógyszerügynökséget valamely gyógyszer visszavonásának, forgalomba hozatala megszakításának, valamely forgalombahozatali engedély visszavonására irányuló kérelmének, vagy valamely forgalombahozatali engedély meg nem újításának okairól.
- (3) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a farmakovigilanciára vonatkozóan egyedi szabályok meghatározását és a 726/2004/EK rendeletnek megfelelően engedélyezett, emberi felhasználásra szánt gyógyszerek biztonságosságának javítását a tagállamok nem tudják kielégítően

megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (4) A 726/2004/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 726/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk (4) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A forgalombahozatali engedély jogosultja értesíti az Ügynökséget, ha a termék forgalomba hozatala egy tagállam piacán akár ideiglenesen, akár véglegesen megszűnik. Ezen értesítést – különleges körülmények fennállásának kivételével – legalább a forgalomba hozatal megszakítása előtt két hónappal kell megtenni. A forgalombahozatali engedély jogosultja a 14b. cikkel összhangban tájékoztatja az Ügynökséget az ilyen intézkedés okairól.”

2. A következő cikk kerül beillesztésre:

„14b. cikk

(1) A forgalombahozatali engedély jogosultja haladéktalanul értesíti az Ügynökséget a gyógyszer forgalmazásának felfüggesztése, a gyógyszer piacról történő visszahívása, a forgalombahozatali engedély visszavonásának kérelmezése vagy a forgalombahozatali engedély meg nem újításának érdekében tett bármely intézkedéséről, annak indokaival együtt. A forgalombahozatali engedély jogosultjának így különösen nyilatkoznia kell arról, ha az ilyen intézkedés a 2001/83/EK irányelv 116. cikkében vagy 117. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bármely indokon alapul.

(2) A forgalombahozatali engedély jogosultja az e cikk (1) bekezdése értelmében arról is értesíti az Ügynökséget, ha az intézkedést harmadik országban teszi meg, és ha az ilyen intézkedés a 2001/83/EK irányelv 116. cikkében vagy 117. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bármely indokon alapul.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett esetekben az Ügynökség indokolatlan késedelem nélkül továbbítja az információt a tagállamok illetékes hatóságainak.”

3. A 20. cikk (8) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 202. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. szeptember 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. október 4-i határozata.

⁽³⁾ HL L 136., 2004.4.30., 1. o.

„(8) Amennyiben az eljárás a farmakovigilanciával kapcsolatos adatok értékelésének eredményeképpen indul, az Ügynökség az e cikk (2) bekezdése szerinti véleményét az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek bizottsága fogadja el a farmakovigilancia kockázatértékelési bizottság ajánlása alapján, és a 2001/83/EK irányelv 107j. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.”

4. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

(1) Az Ügynökség a tagállamokkal együttműködve létrehozza, fenntartja és a nyilvánosság rendelkezésére bocsátja a kiegészítő monitorozás tárgyát képező gyógyszerek jegyzékét.

Az említett jegyzéknek tartalmaznia kell az alábbiak nevét és hatóanyagait:

- a) azok az Unióban engedélyezett gyógyszerek, amelyek olyan új hatóanyagot tartalmaznak, amelyet 2011. január 1-jén az Unióban engedélyezett gyógyszerek egyike sem tartalmazott;
- b) az a) pontban nem említett bármely olyan biológiai gyógyszer, amelyet 2011. január 1-je után engedélyeztek;
- c) az e rendelet alapján engedélyezett olyan gyógyszerek, amelyekre a 9. cikk (4) bekezdésének cb) pontjában, a 10a. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában vagy a 14. cikk (7) vagy (8) bekezdésében említett feltételek vonatkoznak;
- d) a 2001/83/EK irányelv alapján engedélyezett olyan gyógyszerek, amelyekre annak 21a. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában, 22. cikkében vagy 22a. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett feltételek vonatkoznak.

(1a) A Bizottság kérésére – a farmakovigilancia kockázatértékelési bizottsággal folytatott konzultációt követően – az e rendelet alapján engedélyezett olyan gyógyszereket is fel lehet venni az e cikk (1) bekezdésében említett jegyzékbe, amelyekre a 9. cikk (4) bekezdésének c), ca) és cc) pontjában, a 10a. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában vagy a 21. cikk (2) bekezdésében említett feltételek vonatkoznak.

Az illetékes nemzeti hatóság kérésére – a farmakovigilancia kockázatértékelési bizottsággal folytatott konzultációt követően – a 2001/83/EK irányelv alapján engedélyezett olyan gyógyszereket is fel lehet venni az e cikk (1) bekezdésében említett jegyzékbe, amelyekre az említett irányelv 21a. cikke (1) bekezdésének a), d), e) és f) pontjában, 22a. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában vagy 104a. cikke (2) bekezdésében említett feltételek vonatkoznak.

(2) Az (1) bekezdésben említett jegyzék egy elektronikus hivatkozást tartalmaz az alkalmazási előíráshoz és a kockázatkezelési terv összefoglalójához.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett esetekben az Ügynökség a 2001/83/EK irányelv 107c.

cikkének (5) bekezdésében említett uniós referencia-időpontot követő öt év elteltével leveszi a gyógyszert a jegyzékről.

Az e cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában és az (1a) bekezdésében említett esetekben az Ügynökség leveszi a gyógyszert a jegyzékről, amint a feltételek teljesültek.

(4) Az (1) bekezdésben említett jegyzékben szereplő gyógyszerek vonatkozásában az alkalmazási előírás és a betegtájékoztató a következő nyilatkozatot tartalmazza: „Ez a gyógyszer kiegészítő monitorozás tárgyát képezi”. Ezt a nyilatkozatot egy fekete szimbólum előzi meg, amelyet 2013. július 2-ig – a farmakovigilancia kockázatértékelési bizottság ajánlását követően – a Bizottság választ ki, és amely szimbólumot egy megfelelő, standardizált magyarázó mondat követ.

(4a) A Bizottság – a tagállamok és az Ügynökség által közölt tapasztalatok és adatok alapján – 2018. június 5-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben említett jegyzék alkalmazásáról.

A Bizottság az említett jelentés alapján – a tagállamokkal és egyéb érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően – adott esetben javaslatot terjeszt elő az (1) bekezdésben említett jegyzékkel kapcsolatos rendelkezések kiigazítása céljából.”

5. Az 57. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés második albekezdésének c) és d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) koordinálja az Unión belül engedélyezett gyógyszerek felügyeletét, és tanácsot ad az említett gyógyszerek biztonságos és eredményes alkalmazásának biztosításához szükséges intézkedésekre vonatkozóan, különösen a farmakovigilancia-kötelezettségek és rendszerek értékelésének és végrehajtásának koordinálásán, valamint a végrehajtás figyelemmel kísérésén keresztül;

d) biztosítja az Unióban engedélyezett gyógyszerek feltételezett mellékhatásaira vonatkozó információk összegyűjtését és terjesztését egy valamennyi tagállam részére folyamatosan hozzáférhető adatbázis segítségével;”.

b) A (2) bekezdés második albekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a forgalombahozatali engedélyek jogosultjai legkésőbb 2012. július 2-ig elektronikus úton, az a) pontban említett formátumban benyújtják az Ügynökségnek valamennyi, az Unióban engedélyezett, emberi felhasználásra szánt gyógyszer tekintetében előírt információkat;”.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2013. június 5-től alkalmazandó, kivéve a 726/2004/EK rendelet 23. cikkének e rendelettel módosított (4) bekezdését, 57. cikke (1) bekezdése második albekezdésének e rendelettel módosított c) és d) pontját, és 57. cikke (2) bekezdése második albekezdésének e rendelettel módosított b) pontját, amelyek 2012. december 4-től alkalmazandók.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2012. október 25-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A. D. MAVROYIANNIS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1028/2012/EU RENDELETE

(2012. október 25.)

az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek az egységes támogatási rendszer és a szőlőtermesztők támogatása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 42. cikke első bekezdésére és 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet („az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet”) ⁽⁴⁾ 103o. cikke értelmében a tagállamok az egységes támogatási rendszer keretében termeléstől függetlenül támogatást nyújthatnak a szőlőtermesztőknek. Több tagállam is alkalmazta ezt a különleges támogatási intézkedést.
- (2) Mindazonáltal adminisztratív és költségvetési terhek származtak abból, hogy a tagállamok évente egyszer módosíthatják a támogatási programokból az egységes támogatási rendszerbe irányuló átcsoportosításokat, valamint hogy a támogatási programok időtartama öt év, miközben a közvetlen kifizetésekhez vezető támogatási jogosultságok határozatlan időre szólnak.
- (3) A szóban forgó különleges támogatási intézkedés kezelésének egyszerűsítése és a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen támogatásokra vonatkozó szabályokkal való összhang biztosítása érdekében indokolt ezen intézkedést úgy átalakítani, hogy a tagállamok számára lehetséges legyen véglegesen csökkenteni a borágazatban a támogatási programokhoz rendelt pénzeszközöket, és ezáltal növelni a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nemzeti felső határokat.
- (4) Indokolt lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy 2014-re vonatkozóan továbbra is alkalmazzák az 1234/2007/EK rendelet 103o. cikkében meghatározott támogatást.

- (5) Az 1234/2007/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1234/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 103n. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok 2013. augusztus 1-jéig dönthetnek arról, hogy 2015-től csökkentik a támogatási programok céljára rendelkezésre álló, az Xb. mellékletben szereplő összeget annak érdekében, hogy növeljék a közvetlen kifizetésekre vonatkozó, a 73/2009/EK rendelet 40. cikkében említett nemzeti felső határokat.

Az első albekezdésben említett csökkentésből származó összeg véglegesen a közvetlen kifizetésekre vonatkozó, a 73/2009/EK rendelet 40. cikkében említett nemzeti felső határokon marad, és a továbbiakban nem áll rendelkezésre a 103p–103y. cikkben felsorolt intézkedések céljára.”;

2. A 103o. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„103o. cikk

Az egységes támogatási rendszer és a szőlőtermesztők támogatása

(1) A tagállamok 2012. december 1-jéig dönthetnek arról, hogy 2014-re vonatkozóan támogatásban részesítik-e a szőlőtermesztőket a 73/2009/EK rendelet III. címének 1. fejezetében meghatározott támogatási jogosultság biztosításával.

Ha az első albekezdésben említett támogatás összege meghaladja a 2013-ra vonatkozóan rendelkezésre bocsátott támogatás összegét, az érintett tagállam a különbséget a 73/2009/EK rendelet III. címének 1. fejezetében meghatározott támogatási jogosultságként szőlőtermesztők részére biztosítja az említett rendelet IX. mellékletének C. pontjának megfelelően.

(2) Az (1) bekezdésben említett támogatás nyújtását tervező tagállamok támogatási programjaikban előírnyoazzák a szóban forgó támogatást a 103k. cikk (3) bekezdésének megfelelően.

(3) Az (1) bekezdésben említett, 2014-re vonatkozó támogatás:

- a) az egységes támogatási rendszer keretein belül marad, és a továbbiakban nem áll rendelkezésre a 103k. cikk (3) bekezdése alapján a 103p–103y. cikkben felsorolt intézkedések céljára;
- b) a támogatási programokban arányosan csökkenti a 103p–103y. cikkben felsorolt intézkedések céljára rendelkezésre álló pénzeszközöket.”.

⁽¹⁾ HL C 191., 2012.6.29., 116. o.

⁽²⁾ HL C 225., 2012.7.27., 174. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2012. szeptember 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács október 4-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2012. október 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. D. MAVROYIANNIS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1029/2012/EU RENDELETE

(2012. október 25.)

Pakisztán számára vészhelyzeti autonóm kereskedelmi preferenciák bevezetéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió (a továbbiakban: az Unió) és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság (a továbbiakban: Pakisztán) közötti kapcsolat a 2004. szeptember 1-jén hatályba lépett együttműködési megállapodásra ⁽²⁾ épül. Ennek egyik fő célja az együttműködési megállapodás felei közötti kereskedelem feltételeinek biztosítása, valamint fejlődésének és növekedésének előmozdítása. Az emberi jogok – köztük az alapvető munkaügyi jogok – és a demokratikus elvek tiszteletben tartása szintén lényeges eleme e megállapodásnak.
- (2) Súlyos monszunesőket követően 2010 júliusában és augusztusában pusztító árvizek sújtották Pakisztán több nagy térségét, mégpedig Beludzisztán, az Északnyugati határtartomány (Khyber Pakhtunkhwa), Pandzsáb, Szindh és az Északi területek (Gilgit-Baltistan) területét. ENSZ-források szerint az áradás mintegy 20 millió embert, illetve Pakisztán területének 20 %-át (legalább 160 000 km²-t) sújtotta, a sürgős humanitárius segélyre szorulóak száma pedig akár 12 millió is lehet.
- (3) Az ilyen helyzetben természetesen a humanitárius segély a legfontosabb eszköz, és az Unió a vészhelyzet kialakulása óta a Pakisztánnak nyújtott, 423 millió EUR-t meghaladó sürgősségi segélyre tett kötelezettségvállalásával élen jár ezen a területen.
- (4) Pakisztán jelenlegi vészhelyzetből való kilábalása érdekében fontos minden rendelkezésre álló eszközt – ideértve a pakisztáni export fellendítéséhez javasolt kivételes kereskedelmi eszközöket is – felhasználni a jövőbeni gazdasági fejlődés elősegítése céljából, ugyanakkor egy

fenntartható hosszú távú stratégia kialakítását szem előtt tartva biztosítani kell, hogy minden szinten fennmaradjon a következetesség és a koherencia.

- (5) E természeti katasztrófa súlyossága azonnali és érdemi reagálást követel meg, amely figyelembe veszi a Pakisztán és az Unió közötti partnerség geostratégiai fontosságát, különös tekintettel Pakisztánnak a terrorizmus elleni küzdelemben játszott kulcsfontosságú szerepére, és egyúttal hozzájárul a régió általános fejlődéséhez, biztonságához és stabilitásához.
- (6) Az autonóm kereskedelmi preferenciáknak a munkahelyteremtés, a szegénység felszámolása, illetve a pakisztáni dolgozó népesség és a szegények fenntartható fejlődése szempontjából konkrétan mérhető hatást kell kifejteniük.
- (7) Az Európai Tanács a Pakisztánról szóló, a 2010. szeptember 16-i tanácsi következtetésekhez csatolt nyilatkozatában megbízta a minisztereket, hogy sürgősen állapodjanak meg egy rövid, közép- és hosszú távú intézkedéseket tartalmazó átfogó csomagról, amely hozzá fog járulni Pakisztán helyreállításának és jövőbeli fejlődésének alátámasztásához; a csomagnak többek között a gazdaságélénkítés és növekedés szempontjából létfontosságú, ambiciózus kereskedelmi intézkedéseket kell tartalmaznia.
- (8) Az Európai Tanács különösen megerősítette elkötelezettségét, hogy – a Pakisztánból érkező kulcsfontosságú importtermékekre kivetett vámok azonnali és időszakos csökkentésével – kizárólag Pakisztán számára nagyobb hozzáférést biztosít az uniós piacokhoz. Az említett nyilatkozatra tekintettel a Bizottság javaslatot tett egy, az áradásokkal leginkább sújtott régiókban tevékenykedő, kulcsfontosságú pakisztáni exportágazatokra jellemző 75 vámtételre kiterjedő csomagra, megerősítve, hogy az Unióba irányuló pakisztáni export legalább évi 100 millió EUR-s növekedése valós, érdemi és értékes segítséget fog nyújtani a régió számára.
- (9) Pakisztán Unióval folytatott kereskedelmének nagy részét a textil- és ruházati termékek alkotják, amelyek 2009-ben az Unióba irányuló pakisztáni export 73,7 %-át tették ki. Pakisztán ezenkívül etanolt és bőrt is exportál, amelyek a textil- és ruházati termékek mellett néhány tagállamban – ahol az ágazat munkahelyeire változó mértékben már eleve hatással volt a globális recesszió – érzékeny ipari termékeknek minősülnek. Ezek az iparágak nagy erőfeszítéseket téve igyekeznek az új globális kereskedelmi környezethez alkalmazkodni.
- (10) A textilipar a pakisztáni gazdaság kulcsfontosságú ágazata, amely az ország bruttó hazai termékének 8,5 %-át adja és munkaerejének 38 %-át foglalkoztatja, amelynek mintegy felét a nők teszik ki.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2012. szeptember 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. október 4-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 2004/870/EK határozata (2004. április 29.) az Európai Közösség és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság közötti együttműködési megállapodás megkötéséről (HL L 378., 2004.12.23., 22. o.).

- (11) Tekintettel az áradások miatt a pakisztáni nép által elszenvedett nehézségekre, helyénvaló, hogy bizonyos Pakisztán számára exportérdekeltséget jelentő termékek esetében az összes vám korlátozott időre való felfüggesztésével kibővíljenek a Pakisztánnak nyújtott kivételes autonóm kereskedelmi preferenciák. Az ilyen kereskedelmi preferenciák megadása csak korlátozott hátrányos hatással lehet az Unió belföldi piacára, és a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) legkevésbé fejlett tagjait sem érintheti negatívan.
- (12) Az említett intézkedések egy, a pakisztáni különleges helyzetre reagáló kivételes csomag részeként kerülnek előterjesztésre, és semmiképp nem teremthetnek precedenst az Unió más országokkal folytatott kereskedelem-politikájára vonatkozóan.
- (13) Az autonóm kereskedelmi preferenciák vagy az Unióba történő bevitelre kivetett vámok alóli mentesség vagy pedig vámkontingens formájában fognak megvalósulni.
- (14) A kivételes autonóm kereskedelmi preferenciákra való jogosultság attól függ, hogy a termékek esetében Pakisztán teljesíti-e a vonatkozó származási szabályokat és az azokhoz kapcsolódó eljárásokat, valamint hajlandó-e a csalás kockázatának megelőzése végett az Unióval való hatékony igazgatási együttműködésre. A preferenciális elbánásra való jogosultság feltételeinek súlyos és szisztematikus megsértése, a csalás vagy az áruk származásának ellenőrzésére irányuló igazgatási együttműködés elmulasztása okot szolgáltat a preferenciák időszakos felfüggesztésére.
- (15) A származó termékek, a származás igazolása és az igazgatási együttműködési eljárások fogalmának meghatározása céljából a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet⁽¹⁾ I. része IV. címe 2. fejezetének 1. és 1A. szakaszát kell alkalmazni, az említett szakaszok 68–71. és 90–97i. cikke, valamint 97j. cikkének (2) bekezdése kivételével. A származás kumulációja tekintetében azonban ilyen célra csak az Unióból származó anyagok használata engedhető meg. Regionális és más típusú kumuláció – az Unióból származó anyagokkal végzett kumuláció kivételével – az e rendelet alapján létrejött autonóm preferenciák hatálya alá tartozó termékek származási helyzetének megállapításával kapcsolatban nem alkalmazható, ezzel biztosítandó, hogy a kielégítő átalakításra Pakisztánban kerüljön sor.
- (16) Az autonóm kereskedelmi preferenciák Pakisztánra való kiterjesztése megkívánja, hogy az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT, 1994) I. és XIII. cikke szerinti kötelezettségei alól az Unió a WTO-t létrehozó egyezmény IX. cikke szerint mentességet kapjon. A WTO Általános Tanácsa 2012. február 14-én megadta ezt a mentességet.
- (17) Az áradások utóhatásai időszakában a pakisztáni gazdaság helyreállítását célzó, azonnali és fenntartható hatás biztosítása végett, valamint a WTO által adott mentességgel összhangban ajánlott az autonóm kereskedelmi preferenciák időtartamát 2013. december 31-ig korlátozni.
- (18) A gyors reagálás, valamint a Pakisztán számára biztosított autonóm kereskedelmi preferenciák integritásának és szabályos működésének biztosítása érdekében, továbbá annak érdekében, hogy biztosítottak legyenek e rendelet végrehajtásának egységes feltételei a vámokkal kapcsolatos eljárások és kötelezettségek teljesítésének elmulasztásának, az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság alapelveinek Pakisztán általi megsértése, vagy az amiatti ideiglenes felfüggesztés tekintetében, mert Pakisztán nem tartja tiszteletben azt a feltételt, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó termékek gyártása során használt anyagok exportjára vagy exportcélú értékesítésére vonatkozóan 2012. július 1-jétől tartózkodnia kell új vámok vagy azokkal azonos hatású díjak bevezetésétől, vagy a meglévő vámok, illetve díjak megemelésétől, vagy bármilyen más tiltó vagy korlátozó rendelkezés elfogadásától, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni azonnali hatállyal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusok elfogadására, amennyiben azt a rendkívüli sürgősség megkívánja. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolnia.
- (19) Annak érdekében, hogy az autonóm kereskedelmi preferenciák körébe tartozó áruk listájának szükséges technikai kiigazításait elvégezze, és hogy termékeket vonjon ki e rendelet hatálya alól abban az esetben, ha e rendelet hatálya alá tartozó behozatal mennyisége túllép bizonyos szinteket, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az I. és II. mellékletnek a Kombinált Nomenklátúra változásainak átvezetését célzó módosítására és meghatározott termékeknek e rendelet hatálya alól való kivonására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (20) Annak érdekében, hogy az Unióba történő behozatalukkor a vámok alól mentesülő termékek behozatalának az uniós termelőket esetlegesen hátrányosan érintő, jelentős mértékű növekedését haladéktalanul kezelje, a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadnia, és a sürgősségi eljárás keretében ki kell vonnia a termékeket e rendelet hatálya alól.

⁽¹⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

(21) A Bizottságnak legkésőbb két évvel e rendelet lejártá után jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára az autonóm kereskedelmi preferenciák hatásairól. Az említett jelentésnek részletes elemzést kell tartalmaznia a preferenciák pakisztáni gazdaságra gyakorolt hatásairól, valamint a kereskedelemre, az Unió vámbevételeire és az uniós gazdaságra, illetve foglalkoztatásra gyakorolt következményeiről. A Bizottságnak jelentésében különösen figyelembe kell vennie az autonóm kereskedelmi preferenciáknak a munkahelyteremtésre, a szegénység felszámolására, valamint a pakisztáni dolgozó népesség és a szegények fenntartható fejlődésére gyakorolt hatásait,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Preferenciális szabályozások

(1) A Pakisztánból származó és az I. mellékletben szereplő termékek az Unióba történő behozatalukkor mentesülnek a vámok alól.

(2) A Pakisztánból származó és a II. mellékletben szereplő termékek a 3. cikkben meghatározott rendelkezések szerint hozhatók be az Unióba.

2. cikk

A preferenciális szabályozásokra való jogosultság feltételei

(1) Az 1. cikkben meghatározott preferenciális szabályozásokra való jogosultság a következőktől függ:

a) megfelelés a termékek származási szabályainak és a kapcsolódó eljárásoknak, a 2454/93/EGK rendelet I. része IV. címe 2. fejezete 1. és 1A. szakasza 1. és 2. alszakaszában előírtak szerint, az említett szakaszok 68–71. és 90–97i. cikke, valamint 97j. cikkének (2) bekezdése kivételével. A származás kumulációja tekintetében azonban az e rendelet 1. cikkében bevezetett szabályozások hatálya alá tartozó termékek származó helyzetének meghatározása céljából csak az Unióból származó anyagokkal való kumuláció megengedett. Regionális és más típusú kumuláció – az Unióból származó anyagokkal végzett kumuláció kivételével – nem megengedett;

b) megfelelés a 2454/93/EGK rendelet I. részének IV. címe 2. fejezete 1. szakasza 3. alszakaszában előírt igazgatási együttműködési módszereknek;

c) Pakisztán nem sérti meg súlyosan és szisztematikusan az emberi jogokat, ideértve az alapvető munkaügyi jogokat, a demokrácia alapvető elveit és a jogállamiságot;

d) Pakisztán tartózkodik attól, hogy az Unió területén történő forgalomba hozatalra szánt, elsősorban az e preferenciális szabályozás hatálya alá tartozó termékek gyártása során használt anyagok exportjára vagy exportcélú értékesítésére 2012. július 1-jét követően új vámokat vagy azokkal azonos hatású díjakat vezessen be, vagy a meglévő vámok, illetve

díjak szintjét megemelve, vagy bármilyen más tiltó vagy korlátozó rendelkezést fogadjon el.

(2) A pakisztáni illetékes hatóságok által e rendelet szerint kibocsátott „Form A” származási bizonyítvány 4. rovatában a következő záradéknak kell szerepelnie: „Autonomous measure – Regulation (EU) No 1029/2012 ⁽¹⁾” (Autonóm intézkedés – 1029/2012/EU rendelet).

3. cikk

Vámkontingensek

(1) A II. mellékletben felsorolt termékek a mellékletben meghatározott vámkontingensek keretein belül hozhatók be vámmentesen az Unióba.

(2) Az (1) bekezdésben említett és II. mellékletben felsorolt vámkontingenseket a 2454/93/EGK rendelet 308a. 308b. és 308c. cikkének megfelelően a Bizottság kezeli.

4. cikk

Termékek kivonása a rendelet hatálya alól

(1) Amennyiben 2012-ben vagy 2013-ban valamely, Pakisztánból származó és az I. mellékletben szereplő termék behozatalának volumene a behozatalra vonatkozó vámadatok alapján a 2009–2011-es évek átlagához képest 25 %-kal vagy azt meghaladó mértékben növekedik, a terméket az adott év fennmaradó részére kivonják e rendelet hatálya alól. E bekezdés alkalmazásában a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 6. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy az adott terméket az adott év fennmaradó részére kivonják e rendelet hatálya alól.

(2) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésével az (1) bekezdésben említett termék behozatalára a legnagyobb kedvezmény elvét vagy más alkalmazandó vámokat kell alkalmazni.

5. cikk

A mellékletek technikai kiigazítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a mellékletek módosítása érdekében a 6. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a Kombinált Nomenklatúra és a TARIC-albontások módosításai következtében szükségessé váló módosítások és technikai kiigazítások átvezetése érdekében.

6. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság a az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap a 4. és 5. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 4. és 5. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása e rendelet alkalmazási időtartamára szól.

⁽¹⁾ HL L 316, 2012.11.14., 43. o.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. és 5. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 4. és 5. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

7. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók, amennyiben nem emelnek ellenük kifogást a (2) bekezdésnek megfelelően. Az Európai Parlament és a Tanács felhatalmazáson alapuló jogi aktusról való értesítése tartalmazza a sürgősségi eljárás alkalmazásának indokait.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 6. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

8. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2913/92 EKG rendelet ⁽¹⁾ 247a. cikkének (1) bekezdése és a 248a. cikkének (1) bekezdése által létrehozott Vámkódexbizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül. Az említett bizottság valamely tagállam kérésére vagy a Bizottság felvetésére megvizsgálhat bármely, az e rendelet alkalmazásához kapcsolódó ügyet.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek az 5. cikkével együttesen értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

9. cikk

Ideiglenes felfüggesztés

(1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy elegendő bizonyíték mutat a 2. cikkben meghatározott feltételek teljesítésének elmulasztására, akkor e sürgősségre válaszul – közvetlenül alkalmazandó végrehajtási jogi aktusok útján – intézkedéseket hozhat az ebben a rendeletben meghatározott preferenciális szabályozások legfeljebb hat hónapos időszakra szóló teljes vagy részleges felfüggesztésére, amennyiben előzőleg:

- a) tájékoztatta a 8. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot;
- b) felhívta a tagállamokat, hogy hozzanak megelőző intézkedéseket az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében, vagy biztosítsák a 2. cikk Pakisztán általi betartását;
- c) az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett egy értesítést arról, hogy megalapozott kétely merült fel a preferenciális szabályozások alkalmazásával vagy a 2. cikk Pakisztán általi betartásával kapcsolatban, és ez megkérdőjelezheti Pakisztán jogát arra vonatkozóan, hogy továbbra is részesüljön az e rendelet által biztosított kedvezményekből;
- d) tájékoztatta Pakisztánt az e bekezdésnek megfelelően hozott határozatáról, annak hatálybalépése előtt.

(2) Az ideiglenes felfüggesztés időtartamának lejártakor a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határoz a felfüggesztés megszüntetéséről, vagy az időbeli hatályának meghosszabbításáról.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 8. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A tagállamok közölnek a Bizottsággal minden olyan lényeges információt, amely a preferenciális szabályozások ideiglenes felfüggesztését vagy az időbeli hatályának meghosszabbítását indokolhatja.

10. cikk

Jelentés

A Bizottság legkésőbb 2015. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a rendelet alkalmazásáról és hatásairól.

11. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet hatálybalépésének napjától 2013. december 31-ig kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2012. október 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. D. MAVROYIANNIS

I. MELLÉKLET

VÁMMENTES TERMÉKEK

Az intézkedések által érintett termékeket a nyolc számjegyű KN-kóddal azonosítják. E kódok leírása a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ I. mellékletében található. A KN-kódok leírása itt csak tájékoztatásul szerepel.

KN-kód	Árumegnevezés
0712 39 00	Száritott ehető gomba és szarvasgomba egészben, aprítva, szeletelve, törve vagy porítva, de tovább nem elkészítve (az „Agaricus” nemhez tartozó ehető gombák, a fafülgomba [<i>Auricularia</i> spp.] és a kocsonyás gomba [<i>Tremella</i> spp.] kivételével)
5205 12 00	Egyágú pamutfonal nem fésült rostból, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, finomsági száma 714,29 decitexnél kisebb, de legalább 232,56 decitex (metrikus száma 14-et meghaladó, de legfeljebb 43), a kiskereskedelem nem szokásos kiszerezésben
5205 22 00	Egyágú pamutfonal fésült rostból, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, finomsági száma 714,29 decitexnél kisebb, de legalább 232,56 decitex (metrikus száma 14-et meghaladó, de legfeljebb 43), a kiskereskedelem nem szokásos kiszerezésben
5205 32 00	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal nem fésült rostból, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, az egyes egyágú szálak finomsági száma 714,29 decitexnél kisebb, de legalább 232,56 decitex (metrikus számuk 14-et meghaladó, de legfeljebb 43), a kiskereskedelem nem szokásos kiszerezésben
5205 42 00	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal fésült rostból, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, az egyes egyágú szálak finomsági száma 714,29 decitexnél kisebb, de legalább 232,56 decitex (metrikus számuk 14-et meghaladó, de legfeljebb 43), a kiskereskedelem nem szokásos kiszerezésben
5208 11 90	Vászonkötésű fehérítetlen pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, legfeljebb 100 g/m ² tömegben, a kötszer és orvosi géz gyártásához használt szövet kivételével
5208 12 16	Vászonkötésű fehérítetlen pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, tömege 100 g/m ² -t meghaladó, de legfeljebb 130 g/m ² , szélessége legfeljebb 165 cm
5208 12 19	Vászonkötésű fehérítetlen pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, tömege 100 g/m ² -t meghaladó, de legfeljebb 130 g/m ² , szélessége 165 cm-t meghaladó
5208 13 00	Fehérítetlen pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, 3 vagy 4 fonalas sávolykötésben, beleértve a keresztsávolykötést is
5208 19 00	Más fehérítetlen pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal
5208 21 90	Vászonkötésű fehérített pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, legfeljebb 100 g/m ² tömegben, a kötszer és orvosi géz gyártásához használt szövet kivételével
5208 22 19	Vászonkötésű fehérített pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, tömege 100 g/m ² -t meghaladó, de legfeljebb 130 g/m ² , szélessége 165 cm-t meghaladó
5208 22 96	Vászonkötésű fehérített pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, tömege 130 g/m ² -t meghaladó, szélessége 165 cm-t meghaladó
5208 29 00	Más fehérített pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal
5208 51 00	Vászonkötésű nyomott pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, tömege legfeljebb 100 g/m ²

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

KN-kód	Árumegevezés
5208 52 00	Vászonkötésű nyomott pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, tömege 200 g/m ² -t meghaladó
5208 59 90	Más nyomott pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal
5209 11 00	Vászonkötésű fehérítetlen pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, tömege 200 g/m ² -t meghaladó
5209 12 00	Fehérítetlen pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, 3 vagy 4 fonalas sávolykötésben, beleértve a keresztsávolykötést is, tömege 200 g/m ² -t meghaladó
5209 19 00	Más fehérítetlen pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal
5209 22 00	Fehérítetlen pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, 3 vagy 4 fonalas sávolykötésben, beleértve a keresztsávolykötést is, tömege 200 g/m ² -t meghaladó
5209 29 00	Más fehérített pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal
5209 32 00	Festett pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, tömege 200 g/m ² -t meghaladó, 3 vagy 4 fonalas sávolykötésben, beleértve a keresztsávolykötést is
5211 12 00	Pamutszövet, 85 tömegszázaléknál kevesebb pamuttartalommal, elsősorban vagy kizárólag műszállal keverve, tömege 200 g/m ² -t meghaladó, 3 vagy 4 fonalas sávolykötésben, beleértve a keresztsávolykötést is
5407 81 00	Fonalból készült, 85 tömegszázaléknál kevesebb szintetikus végtelen szálát tartalmazó szövet, beleértve a legalább 67 decitex finomsági számú, legfeljebb 1 mm átmérőjű szintetikus végtelen monofilból készült szövetet is, elsősorban vagy kizárólag pamuttal keverve, fehérítetlen vagy fehérített
5407 82 00	Fonalból készült, 85 tömegszázaléknál kevesebb szintetikus végtelen szálát tartalmazó szövet, beleértve a legalább 67 decitex finomsági számú, legfeljebb 1 mm átmérőjű szintetikus végtelen monofilból készült szövetet is, elsősorban vagy kizárólag pamuttal keverve, festve
5513 11 20	Vágott poliészterszál szövet, 85 tömegszázaléknál kevesebb vágott poliészterszál tartalommal, amelyet elsősorban vagy kizárólag pamuttal kevertek, tömege legfeljebb 170 g/m ² , vászonkötésű, fehérítetlen vagy fehérített, szélessége legfeljebb 165 cm
5513 21 00	Vágott poliészterszál szövet, 85 tömegszázaléknál kevesebb vágott poliészterszál tartalommal, amelyet elsősorban vagy kizárólag pamuttal kevertek, tömege legfeljebb 170 g/m ² , vászonkötésű, festett
5513 41 00	Vágott poliészterszál szövet, 85 tömegszázaléknál kevesebb vágott poliészterszál tartalommal, amelyet elsősorban vagy kizárólag pamuttal kevertek, tömege legfeljebb 170 g/m ² , nyomott
6101 20 90	Férfi- vagy fiúanorák (beleértve a sízubbonyt is), -viharkabát, -széldzseki és hasonló áruk pamutból, kötött vagy hurkolt
6112 12 00	Tréningruha szintetikus szálból, kötött vagy hurkolt
6116 10 20	Kesztyű, gumival impregnálva, bevonva vagy beborítva, kötött vagy hurkolt
6116 10 80	Ujjatlan és egyujjas kesztyű műanyaggal vagy gumival impregnálva, bevonva vagy beborítva, és kesztyű, műanyaggal impregnálva, bevonva vagy beborítva, kötött vagy hurkolt
6116 92 00	Kesztyű, ujjatlan és egyujjas kesztyű pamutból, kötött vagy hurkolt
6116 93 00	Kesztyű, ujjatlan és egyujjas kesztyű szintetikus szálból, kötött vagy hurkolt
6201 93 00	Férfi- vagy fiúanorák, -viharkabát, -széldzseki és hasonló áru műszálból

KN-kód	Árumegnevezés
6203 43 19	Férfi- vagy fiúhosszú nadrág és bricsesznadrág szintetikus szálból (az ipari és munkaruha kivételével)
6204 22 80	Női vagy leányka-ruhaegyüttes, pamutból (az ipari és munkaruha kivételével)
6204 62 90	Női vagy leánykasortnadrág pamutból
6207 91 00	Férfi- vagy fiúatléta és más alsóing, fürdőköpeny, háziköntös és hasonló áru pamutból
6208 91 00	Női vagy leányka-atlétaing és más alsóing, rövidnadrág, alsónadrág, hálóköntös, fürdőköpeny, háziköntös és hasonló áru pamutból
6211 43 10	Női vagy leánykakötény, overall, munkaruha-overall és más ipari és munkaruházat, műszálból
6216 00 00	Kesztyű, ujjatlan és egyujjas kesztyű
6303 91 00	Függöny (beleértve a drapériát is), belső vászonroló; ágyfüggöny pamutból, nem kötött vagy hurkolt
6303 92 90	Függöny (beleértve a drapériát is), belső vászonroló; ágyfüggöny szintetikus szálból, nem nemszőtt textíliából, nem kötött vagy hurkolt
6303 99 90	Függöny (beleértve a drapériát is), belső vászonroló; ágyfüggöny nem pamutból vagy szintetikus szálból, nem nemszőtt textíliából, nem kötött vagy hurkolt
6304 92 00	Más lakástextília pamutból, nem kötött vagy hurkolt
6307 10 90	Padló-, edény-, portörölő ruha és hasonló törölruhák, nem kötött vagy hurkolt, nem nemszőtt textíliából
6307 90 99	Más készáru, beleértve a szabásmintát is, nem kötött vagy hurkolt, nem nemezből

II. MELLÉKLET

A 3. CIKKBEN EMLÍTETT ÉVES VÁMKONTINGENSEN BELÜL VÁMMENTES TERMÉKEK

Az intézkedések által érintett termékeket a nyolc számjegyű KN-kóddal azonosítják. E kódok leírása a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletében található. A KN-kódok leírása itt csak tájékoztatásul szerepel.

Sorszám	KN-kód	Árumegevezés	A hatálybalépéstől 2012. végéig	2013. január 1– 2013. december 31.
09.2401	2207 10 00	Nem denaturált etil-alkohol legalább 80 térfogatszázalék alkoholtartalommal	18 750 tonna	75 000 tonna
09.2409	4107 92 10	Barkaoldali hasíték szarvasmarhafélék (beleértve a bivalyt is) szőrtelen, cserzés vagy kérésítés után tovább kikészített bőrből, az egész nyersbőr kivételével	89 tonna	356 tonna
09.2410	4107 99 10	Szarvasmarhafélék (beleértve a bivalyt is) szőrtelen, cserzés vagy kérésítés után tovább kikészített bőre; az egész nyersbőr kivételével, a teljes hasítatlan barkás bőr és a barkaoldali hasíték kivételével	90,25 tonna	361 tonna
09.2411	4203 21 00	Sportoláshoz különlegesen tervezett, készített kesztyű, sportkesztyű, egyujjas és ujjatlan kesztyű természetes, mesterséges vagy rekonstruált bőrből	361,75 tonna	1 447 tonna
09.2412	4203 29 10	Munka- és védőkesztyű, egyujjas és ujjatlan munka- és védőkesztyű természetes, mesterséges vagy rekonstruált bőrből, a sportoláshoz különlegesen tervezett, készített kivételével	1 566,5 tonna	6 266 tonna
09.2413	ex 4203 29 90	Férfi- és fiúkesztyű, egyujjas és ujjatlan kesztyű természetes, mesterséges vagy rekonstruált bőrből, a sportoláshoz különlegesen tervezett, készített kivételével, a munka- és védőkesztyű kivételével	62,75 tonna	251 tonna
09.2414	ex 4203 29 90	Kesztyű, egyujjas és ujjatlan kesztyű természetes, mesterséges vagy rekonstruált bőrből, a sportoláshoz különlegesen tervezett, készített kivételével, a munka- és védőkesztyű kivételével, a férfi- és fiúkesztyű kivételével	135,5 tonna	542 tonna
09.2415	5205 23 00	Egyágú pamutfonal fésült rostból, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, finomsági száma 232,56 decitexnél kisebb, de legalább 192,31 decitex (metrikus száma 43-at meghaladó, de legfeljebb 52), a kiskereskedelemben nem szokásos kiserelésben	1 790 tonna	7 160 tonna
09.2416	5205 24 00	Egyágú pamutfonal fésült rostból, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, finomsági száma 192,31 decitexnél kisebb, de legalább 125 decitex (metrikus száma 52-et meghaladó, de legfeljebb 80), a kiskereskedelemben nem szokásos kiserelésben	1 276,25 tonna	5 105 tonna
09.2417	5208 39 00	Más festett pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal	421,25 tonna	1 685 tonna
09.2418	5209 39 00	Más festett pamutszövet, legalább 85 tömegszázalék pamuttartalommal, tömege 200 g/m ² -t meghaladó	689,25 tonna	2 757 tonna
09.2419	5509 53 00	Fonal (a varrócéna kivételével) vágott poliszterszálból, elsősorban vagy kizárólag pamut keverve, a kiskereskedelemben nem szokásos kiserelésben	3 061 tonna	12 244 tonna

Sorszám	KN-kód	Árumegnevezés	A hatálybalépéstől 2012. végéig	2013. január 1– 2013. december 31.
09.2420	6103 32 00	Férfi- vagy fiúzakó, blézer pamutból, kötött vagy hurkolt	249,75 tonna	999 tonna
09.2421	6103 42 00	Férfi- vagy fiúhosszúnadrág, vállpántos és melles munkanadrág (overall), bricsesz-nadrág és sortnadrág (a fürdőruha kivételével) pamutból, kötött vagy hurkolt	568,75 tonna	2 275 tonna
09.2422	6107 21 00	Férfi- vagy fiúhálóing és -pizsama pamutból, kötött vagy hurkolt	167,5 tonna	670 tonna
09.2423	6108 31 00	Női vagy leánykahálóing és -pizsama pamutból, kötött vagy hurkolt	374,5 tonna	1 498 tonna
09.2424	6109 90 20	T-ing, atléta és más alsó trikóing gyapjúból, vagy finom állatszóróból vagy műszálból, kötött vagy hurkolt	297,5 tonna	1 190 tonna
09.2425	6111 20 90	Csecsemőruha és tartozékai pamutból, kötött vagy hurkolt (a kesztyű, ujjatlan és egyujjas kesztyű kivételével)	153,5 tonna	614 tonna
09.2426	6115 95 00	Harisnyanadrág, harisnya, zokni és más harisnyaáru és a talp nélküli harisnya, pamutból, kötött vagy hurkolt (a kalibrált kompressziós harisnyaáru, a harisnyanadrág és harisnya, és a női hosszú vagy térdharisnya kivételével, amelyben az egyágú fonál finomsága kevesebb, mint 67 decitex)	2 263 tonna	9 052 tonna
09.2427	6204 62 31	Női vagy leányka-hosszúnadrág és bricsesz-nadrág pamutdenimből (az ipari és munkaruha kivételével)	1 892,75 tonna	7 571 tonna
09.2428	6211 42 90	Női vagy leánykaruha pamutból	96,5 tonna	386 tonna
09.2429	6302 60 00	Testápolási és konyhai textilía, frottírtörülköző vagy hasonló pamut frottírszövetből	9 602 tonna	38 408 tonna
09.2430	6302 91 00	Testápolási és konyhai textilía pamutból, a frottírtörülköző vagy hasonló frottírszövetből készült kivételével	2 499,25 tonna	9 997 tonna
09.2431	6403 99 93	Lábbeli gumi-, műanyag, bőr-, mesterséges vagy rekonstruált bőrtalppal és bőr felsőrésszel, legalább 24 cm hosszú talpbéléssel, férfi- vagy női cipőként nem meghatározható, a sportcipő és a beépített védő fém cipőorral rendelkező kivételével, bokát nem takaró, nem fából készült alappal vagy telitalppal (talpbélés nélkül), a pántokból készült vagy kivágott felsőrésszel rendelkező lábbeli kivételével, a papucs kivételével	60,5 tonna	242 tonna
09.2432	6403 99 96	Férfi lábbeli gumi-, műanyag, bőr-, mesterséges vagy rekonstruált bőrtalppal és bőr felsőrésszel, legalább 24 cm hosszú talpbéléssel, a sportcipő és a beépített védő fém cipőorral rendelkező kivételével, bokát nem takaró, nem fából készült alappal vagy telitalppal (talpbélés nélkül), a pántokból készült vagy kivágott felsőrésszel rendelkező lábbeli kivételével, a papucs kivételével	363,25 tonna	1 453 tonna

Sorszám	KN-kód	Árumegnevezés	A hatálybalépéstől 2012. végéig	2013. január 1– 2013. december 31.
09.2433	6403 99 98	Női lábbeli gumi-, műanyag, bőr-, mester-séges vagy rekonstruált bőrtalppal és bőr felsőrésszel, legalább 24 cm hosszú talpbél-léssel, a sportcipő és a beépített védő fém cipőorral rendelkező kivételével, bokát nem takaró, nem fából készült alappal vagy teli-talppal (talpbélés nélkül), a pántokból készült vagy kivágott felsőrésszel rendelkező lábbeli kivételével, a papucs kivételével	172,75 tonna	691 tonna

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU